

Van Dun Advies BV
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
T: 013-519 9458
F: 013-519 9727
E: info@vandunadvies.nl
www.vandunadvies.nl

Rabobank 15.23.05.149
KvK nr. 180 61 619

GEMEENTE GOIRLE

WIJZIGINGSPLAN VIJFHUIZENBAAN 14 TE RIEL

Behoort bij het besluit van burgemeester en wethouders
van de gemeente Goirle van 14-01-2014
Mij bekend,

de secretaris.

GEMEENTE
BESTEMMINGSPLANNUMMER
SCHAAL VAN DE VERBEELDING
STATUS PLAN
DATUM TERSIELEGGING ONTWERP
DATUM VASTSTELLING
DATUM UITSpraak ABRS
DATUM INWERKINGTREDING
DATUM ONHERROEPELIJK
NAAM EN ADRES OPSTELLER

:GOIRLE
:NL:IMRO.0785.WP2013001VIJFHUIZE-VG01
:1:2000
:VASTGESTELD
:21 NOVEMBER 2013 T/M 2 JANUARI 2014
:14 JANUARI 2014
:
: 27 febr. 2014
: 27 febr. 2014
:VAN DUN ADVIES BV, DORPSSTRAAT 54, 5113
TE, ULICOTEN

PLANTOELICHTING

INOUDSOPGAVE PLANTOELICHTING

1	HOOFDSTUK INLEIDING	4
1.1	Aanleiding en doel van het wijzigingsplan.	4
1.2	Ligging en begrenzing plangebied.	5
1.3	Vigerend bestemmingsplan.....	5
1.4	Bij het plan behorende stukken.	6
1.5	Leeswijzer.	6
2	HOOFDSTUK BESCHRIJVING PLANGEBIED	7
2.1	Ruimtelijke structuur.....	7
2.2	Functionele structuur.	7
3	HOOFDSTUK RUIMTELIJK BELEIDSKADER.....	8
3.1	Rijk.	8
3.1.1	Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.	8
3.1.2	Realisatieparagraaf nationaal Ruimtelijk Beleid.....	8
3.1.3	AMvB Ruimte.....	9
3.1.4	Crisis- en herstelwet.....	9
3.2	Provincie.....	9
3.2.1	Structuurvisie ruimtelijke ordening.....	9
3.2.2	Verordening ruimte 2012.....	11
3.2.3	Ontwerp Verordening ruimte 2014.....	14
3.3	Gemeente.....	14
3.3.1	Structuurvisie.....	14
3.3.2	Bestemmingsplan.	15
4	HOOFDSTUK THEMATISCHE BELEIDSKADERS.	18
4.1	Archeologie, cultuurhistorie en monumentenzorg.....	18
4.1.1	Archeologie.....	18
4.1.2	Cultuurhistorie en aardkunde.	19
4.2	Landschappelijke inpassing.	20
4.3	Verkeer en parkeren.....	22
5	HOOFDSTUK MILIEUASPECTEN	23
5.1	Externe veiligheid.	23
5.2	Kabels.	25
5.3	Geluid.	25
5.4	Lucht.....	26
5.5	Geur.....	27
5.6	Ammoniak.	30
5.7	Richtlijn Industriële Emissies.	31
5.8	Bodem.	33
5.9	Natuur.....	34
5.9.1	Gebiedsbescherming.....	34
5.9.2	Soortenbescherming.	37
5.10	Milieueffectrapportage.	39
5.11	Gezondheid voor de mens.	39
6	HOOFDSTUK WATER.....	43
6.1	Waterrelevant beleid.	43
6.2	Bestaande waterhuishoudkundige situatie.....	46

6.3	Beoogde waterhuishoudkundige situatie.	47
7	HOOFDSTUK OPZET PLANREGELS.....	49
8	HOOFDSTUK UITVOERBAARHEID	50
8.1	Economische uitvoerbaarheid.....	50

Bijlage

- 1) Plattegrondtekening;
- 2) AAB-advies;
- 3) Landschappelijke inpassing;
- 4) Akoestisch rapport;
- 5) Luchtkwaliteit onderzoek;
- 6A) Geuronderzoek voorgrondbelasting;
- 6B) Geuronderzoek achtergrondbelasting;
- 7) Natuurbeschermingswet.

1 HOOFDSTUK INLEIDING

In dit hoofdstuk wordt een inleiding gegeven omtrent beoogd initiatief. Hierbij komen de aanleiding, de ligging van het plangebied en het vigerend bestemmingsplan aan bod.

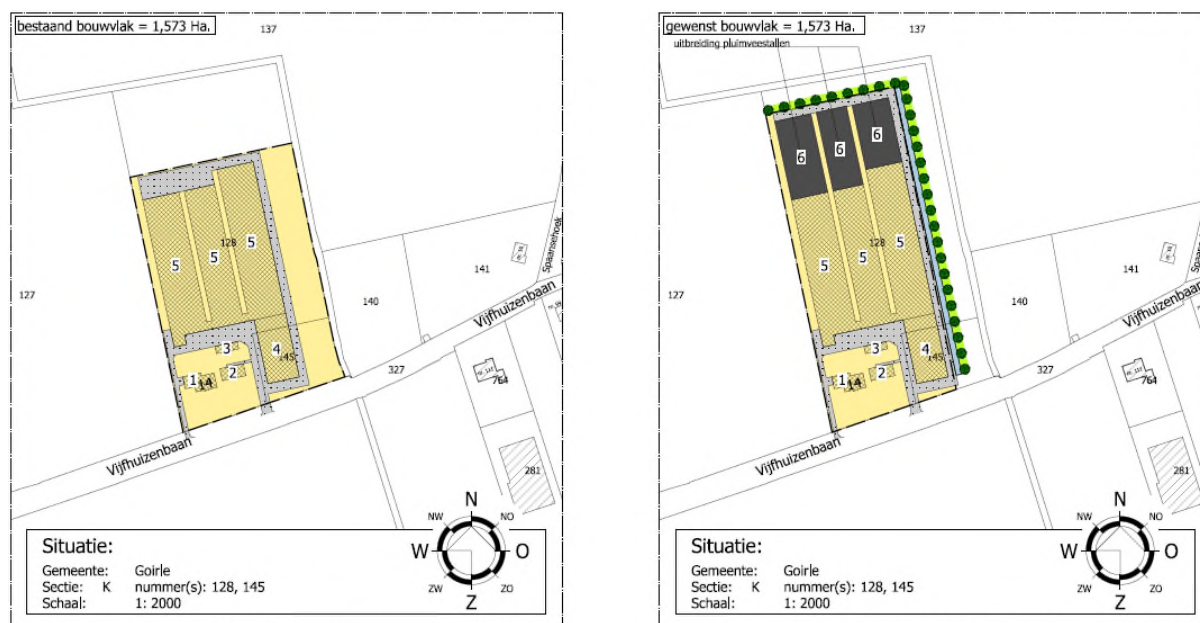
1.1 Aanleiding en doel van het wijzigingsplan.

Roopl Riel Holding BV, vertegenwoordigd door de heer C. de Rooij en hierna initiatiefnemer, exploiteert aan de Vijfhuizenbaan 14 te Riel een pluimveehouderij. Mede om de continuïteit van het bedrijf te waarborgen is initiatiefnemer voornemens het agrarisch bedrijf uit te breiden. Hiertoe is het gewenst dat de bestaande pluimveestallen ter plaatse worden verlengd.

De uitbreiding van het bedrijf aan de Vijfhuizenbaan 14 te Riel is noodzakelijk om in de toekomst te kunnen blijven voldoen aan de dierwelzijnseisen. Na verlenging kunnen er per vierkante meter minder dieren worden gehuisvest, waarmee voldaan wordt aan de wettelijke normen. Bovendien zorgt de uitbreiding voor een nog efficiëntere en duurzamere wijze van bedrijfsvoering.

Het huidige bouwvlak biedt echter niet de ruimte voor de realisatie van de beoogde uitbreiding. De beoogde verlenging aan alle drie de stallen valt buiten het vigerende agrarische bouwvlak. Figuur 1 geeft de bestaande en gewenste situatie weer. Deze is tevens bijgevoegd als bijlage 1 van deze toelichting. Het bouwvlak heeft in de huidige situatie een omvang van 1,573 ha. Middels een doelmatige vormverandering van het bouwvlak, wordt de beoogde uitbreiding inpasbaar gemaakt en wordt het bouwvlak niet vergroot. Ook in de beoogde situatie behoudt het bouwvlak derhalve een oppervlakte van 1,573 ha.

In de beoogde situatie worden op het bedrijf 166.050 stuks vleeskuikens gehuisvest, dit betreft een uitbreiding van 39.980 vleeskuikens ten opzichte van de laatst verleende milieuvergunning (d.d. 12-10-2012).

Figuur 1: Bestaande en gewenste bouwvlak

1.2 Ligging en begrenzing plangebied.

Onderhavig plangebied is gelegen in het buitengebied van de gemeente Goirle en is kadastraal bekend onder sectie K, nummers 835 en 836. Het bedrijf is gelegen in een gemengd agrarisch gebied. Naast de nabijgelegen rundveehouderij is in de directe omgeving tevens een loonwerkbedrijf gevestigd. Daarnaast zijn er enkele burgerwoningen aanwezig in de directe omgeving van het bedrijf, dit buurtschap kent de naam Spaansehoek. De kern Riel ligt op circa 600 meter afstand van het bedrijf.

Figuur 2: Luchtfoto + foto's plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan.

Het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle' is vastgesteld op 9 december 2008, goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant op 14 juli 2009, inwerking getreden op 24 september 2009 en onherroepelijk geworden op 20 april 2011 (ABRS 20 april 2012). De locatie aan de Vijfhuizenbaan 14 heeft in dit bestemmingsplan de bestemming 'Agrarisch – Bedrijf', met de functieaanduiding 'intensieve veehouderij'. Het gebied rondom het bestemmingsvlak hebben in alle windrichtingen de bestemming 'Agrarisch', met de nadere aanduiding 'archeologische verwachtingswaarde'. In het moederplan is een wijzigingsbevoegdheid voor de vormverandering van het bouwvlak opgenomen.

1.4 Bij het plan behorende stukken.

Dit wijzigingsplan bestaat uit drie delen: een verbeelding waarop onder meer de bestemmingen in het plangebied zijn aangegeven, planregels waarin de bouw- en gebruiksmogelijkheden voor de op de verbeelding vermelde bestemmingen zijn opgenomen en een toelichting waarin de achtergronden van het wijzigingsplan zijn beschreven. De verbeelding vormt samen met de regels het bindende deel van het wijzigingsplan. In deze toelichting worden onder andere de keuzes die in het wijzigingsplan worden gemaakt nader gemotiveerd en verantwoord. Hierin staat ook beschreven wat het vigerend beleid inhoudt en met welke (milieu)planologische aspecten rekening is gehouden.

1.5 Leeswijzer.

Het eerste deel van dit wijzigingsplan betreft de toelichting. Hierin wordt, na dit inleidende hoofdstuk, in hoofdstuk 2 ingegaan op de ruimtelijke en functionele beschrijving van de bestaande situatie. Hoofdstuk 3 gaat in op het ruimtelijk beleidskader van rijk, provincie en gemeente. Het thematische beleidskader komt aan de orde in hoofdstuk 4. In hoofdstuk 5 worden milieuaspecten behandeld. Hoofdstuk 6 gaat in op de watersaspecten. De opzet van de planregels wordt in hoofdstuk 7 besproken, gevolgd door de uitvoerbaarheid in hoofdstuk 8.

2 HOOFDSTUK BESCHRIJVING PLANGEBIED

Voor het opstellen van een wijzigingsplan is het van belang dat de uitgangssituatie, ofwel de bestaande situatie, goed in beeld wordt gebracht. In dit hoofdstuk volgt een beschrijving van deze situatie door middel van een beschrijving van de ruimtelijke en functionele structuur. Gezien het kleinschalige karakter van het plan is een analyse van de historische ontwikkeling van de gemeente Goirle niet noodzakelijk en derhalve niet opgenomen.

2.1 Ruimtelijke structuur.

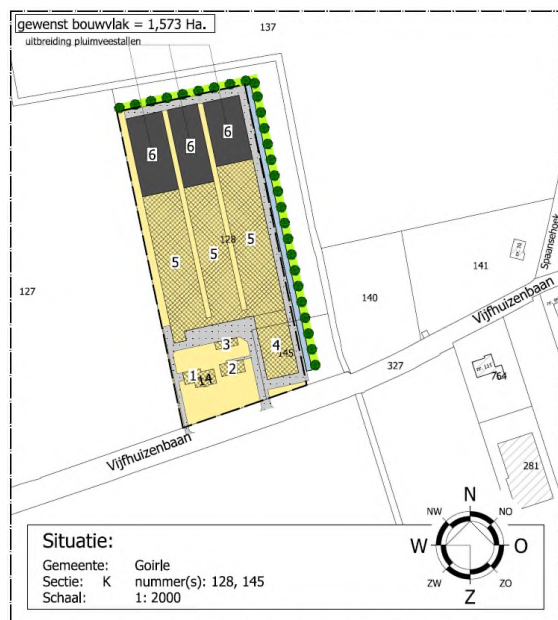
De ruimtelijke structuur van het plangebied bestaat uit drie pluimveestallen. De voormalige loods, welke aangesloten is op een van de pluimveestallen is sinds 2012 in gebruik als pluimveestal. Op het perceel is verder een bedrijfswoning met bijgebouw aanwezig. De totale oppervlakte wordt gedomineerd door de grootschalige bedrijfsbebouwing, waarin de vleeskuikens gehouden worden. Het totale oppervlakte aan bebouwing bedraagt 9.922 m².

Aan de voorzijde van het bedrijf zijn twee in- en uitritten aanwezig, welke zorgen voor de ontsluiting op de Vijfhuizenbaan. De erfverharding is aansluitend aan de bedrijfsgebouwen aangelegd. Zowel aan de voor- als achterzijde is een strook verharding aangelegd. Parkeervoorzieningen zijn aan de voorzijde van de pluimveestallen voorzien. In totaal er 2.448 m² aan erfverharding aanwezig.

Achter het woonhuis en het bijbehorende bijgebouw is de privé tuin aangelegd. Het plangebied waar de uitbreiding beoogd is, is momenteel in gebruik als grasland.

2.2 Functionele structuur.

Vanuit functioneel oogpunt is het plangebied in gebruik als agrarisch bedrijf, te weten een pluimveehouderij. Alle bedrijfsgebouwen staan ten dienste van dit gebruik. In de bedrijfswoning is het gezin woonachtig van de initiatiefnemer, tevens de eigenaar van het bedrijf.

Figuur 3: Beoogde bedrijfssituatie

3 HOOFDSTUK RUIMTELIJK BELEIDSKADER.

Dit hoofdstuk geeft een korte weergave van het bij het opstellen van dit wijzigingsplan van kracht zijnde ruimtelijke beleidskader.

3.1 Rijk.

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.*

De Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) geeft een nieuw, integraal kader voor het ruimtelijke en mobiliteitsbeleid op rijksniveau. Op 13 maart 2012 is de SVIR vastgesteld. De structuurvisie vervangt de Nota Ruimte, de Nota mobiliteit, de Structuurvisie Randstad 2040, de Mobiliteitsaanpak en de Structuurvisie voor de snelwegomgeving. Tevens vervangt het de ruimtelijke doelen en uitspraken in de volgende documenten: Structuurvisie (voorheen PKB) Tweede structuurschema Militaire terreinen, de Agenda Landschap, de Agenda voor een Vitaal Platteland en Pieken in de Delta. Daarbij streeft het Rijk naar een aanpak die ruimte geeft aan regionaal maatwerk, de gebruiker voorop zet, investeringen scherp prioriteert en ruimtelijke ontwikkelingen en infrastructuur met elkaar verbindt. Bij deze aanpak hanteert het Rijk een filosofie die uitgaat van vertrouwen, heldere verantwoordelijkheden, eenvoudige regels en een selectieve rijksbetrokkenheid.

Daarnaast versterkt de SVIR het motto '*decentraal wat kan, centraal wat moet*'. De verantwoordelijkheid om te sturen in de ruimtelijke ordening wordt door de SVIR nog meer bij de provincies en gemeenten gelegd. Zo laat het Rijk de verantwoordelijkheid voor de afstemming tussen verstedelijking en groene ruimte op regionale schaal over aan provincies. Dit houdt in dat de betekenis van de nationale structuurvisie voor het bestemmingsplangebied zodoende zeer beperkt blijft. In de SVIR zijn dertien onderwerpen aangegeven die het Rijk als 'nationaal belang' beschermingswaardig acht. Voor een aantal van deze onderwerpen is reeds een (beschermende) regeling opgenomen in het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Het voor de beoogde ontwikkeling relevante beleidskader wordt gevormd door provincie en vooral de gemeente.

Onderhavig plan heeft echter geen invloed op de beschreven doelen die het Rijk nastreeft. De beoogde ontwikkeling heeft een te kleinschalig karakter om hier effect op te hebben.

Conclusie.

Dit rijksbeleid werkt niet direct door in onderhavig plan. De afweging vindt voor onderhavige planontwikkeling decentraal plaats.

3.1.2 *Realisatieparagraaf nationaal Ruimtelijk Beleid.*

De inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 heeft gevolgen gehad voor de doorwerking van het nationale ruimtelijke beleid. Totdat de Wro in werking was getreden, werd het geldende rijksbeleid vastgelegd in Planologische Kern Beslissingen (PKB'en), zoals de Nota Ruimte. Per 1 juli 2008 waren deze beslissingen alleen nog bindend voor het Rijk zelf en niet meer voor andere overheden. De Wro gaat voor elke bestuurslaag immers uit van structuurvisies, die burgers en andere overheden niet rechtsreeks binden. Deze structuurvisies moeten ook actiegericht zijn. De desbetreffende overheid moet duidelijk maken hoe ze denkt de voorgenomen ontwikkeling te realiseren. Dit heeft het kabinet in juni 2008 gedaan in de zogenaamde Realisatieparagraaf ('Realisatie Nationaal Ruimtelijk Beleid'), waarin alle nationale ruimtelijke belangen uit de verschillende PKB'en en de voorgenomen verwezenlijking daarvan zijn gebundeld. Daarbij wordt onder meer ingezet op zuinig ruimtegebruik, de bescherming van kwetsbare gebieden (nationale landschappen en Ecologische Hoofdstructuur) en op bescherming van het land tegen overstromingen.

en wateroverlast. In de Realisatieparagraaf benoemt het kabinet ruim 30 nationale ruimtelijke belangen en de instrumenten om die uit te voeren.

Conclusie.

Dit rijksbeleid werkt niet direct door in onderhavig plan. De afweging vindt voor onderhavige planontwikkeling decentraal plaats.

3.1.3 AMvB Ruimte.

In het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) stelt het Rijk een aantal regels voor met betrekking tot de inhoud van bestemmingsplannen. De onderwerpen betreffen: project mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee en waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Voor de in het Barro genoemde onderwerpen moeten op grond van de Wet ruimtelijke ordening alle bestemmingsplannen binnen een jaar aan de bepalingen uit het Barro voldoen. Geen van de in het Barro genoemde onderwerpen hebben echter betrekking op onderhavig wijzigingsplan.

Conclusie.

Dit rijksbeleid werkt niet direct door in onderhavig plan. De afweging vindt voor onderhavige planontwikkeling decentraal plaats.

3.1.4 Crisis- en herstelwet

Met de Crisis- en herstelwet (Chw) wil het kabinet de procedures voor grote projecten versnellen. Hiermee wordt een stap gezet om de gevolgen van de economische crisis te bestrijden. De Chw zorgt voor een toename van het aantal kwalitatief goede woningen en bedrijfslocaties. Integrale gebiedsontwikkeling krijgt een belangrijke impuls. Op het gebied van bedrijventerreinen ligt de nadruk op herstructurering.

Conclusie.

De Chw is niet van toepassing op onderhavig wijzigingsplan omdat dit plan niet kan worden aangemerkt als een besluit dat noodzakelijk is voor de verwezenlijking van een ruimtelijk project zoals omschreven in de Chw.

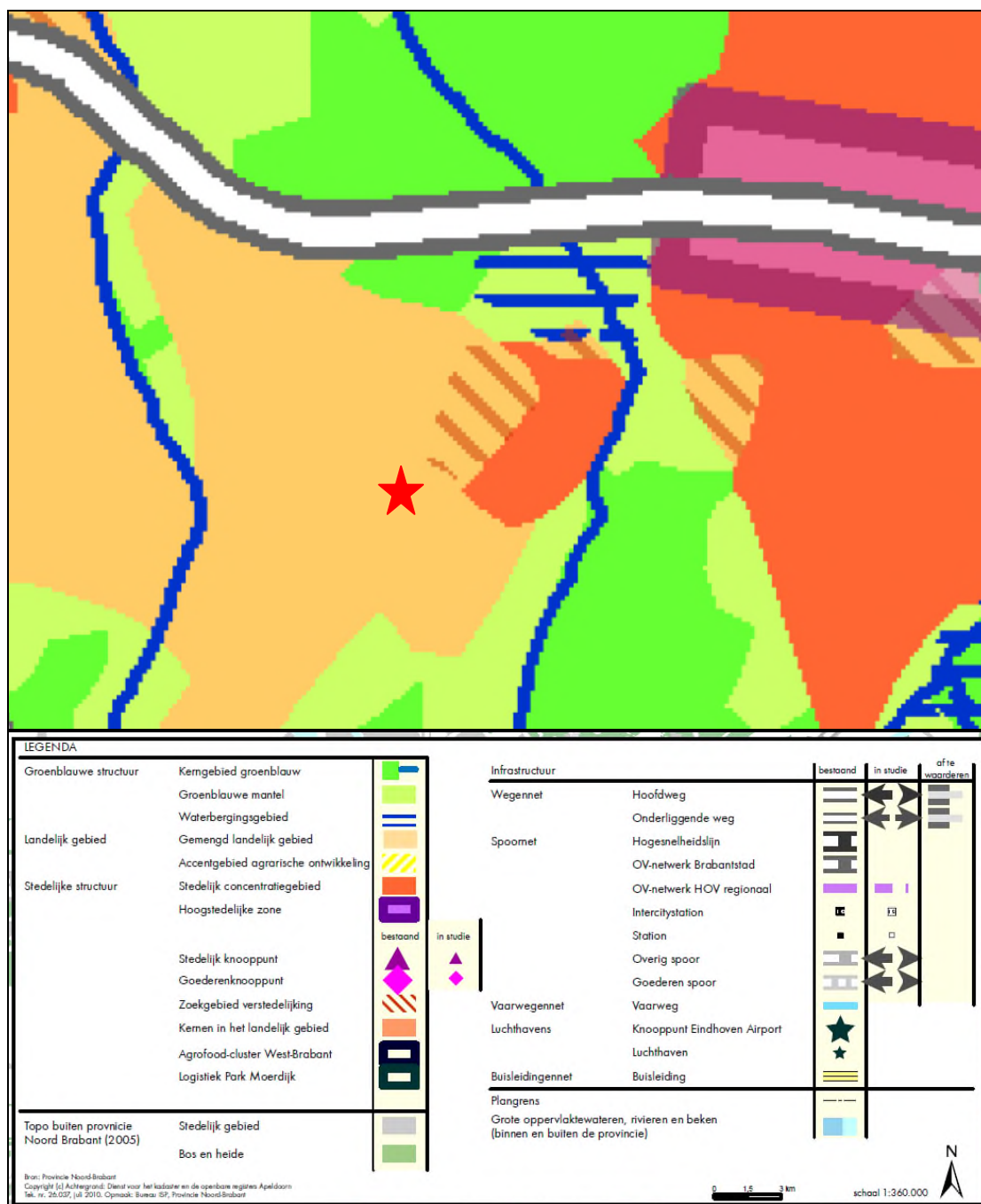
3.2 Provincie

3.2.1 Structuurvisie ruimtelijke ordening.

Op 1 oktober 2010 hebben Provinciale Staten de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening (SVRO) voor de provincie Noord-Brabant vastgesteld. De structuurvisie is op 1 januari 2011 in werking getreden. De SVRO bevat de hoofdlijnen van het provinciaal ruimtelijk beleid tot 2025 (met een doorkijk naar 2040). De visie is bindend voor het ruimtelijk handelen van de provincie, maar bindt gemeenten niet rechtstreeks. Het is de basis voor de wijze waarop de provincie de instrumenten inzet die de Wro biedt. Eén van deze instrumenten is de provinciale verordening. In de Verordening ruimte zijn de kaderstellende elementen uit de structuurvisie vertaald in concrete regels die van toepassing zijn op (gemeentelijke) bestemmingsplannen.

De provincie stuurt door middel van vier ruimtelijke structuren: de groenblauwe structuur, het landelijk gebied, de stedelijke structuur en de infrastructuur. Binnen deze structuren worden de belangrijkste, maatschappelijke ontwikkelingen opgevangen en kiest de provincie voor een bepaalde ordening van functies. Hiermee wil de provincie een gevarieerd en aantrekkelijk woon-, werk- en

leefklimaat ontwikkelen waarin een kennisinnovatieve economie centraal staat voor een duurzaam Brabant. Het principe van 'behoud en ontwikkeling' staat hierin centraal.

Figuur 4: uitsnede Structuurvisie ruimtelijke ordening met aanduiding van het plangebied

Volgens de structurenkaart (Figuur 4Figuur 1), is het plangebied gelegen in de gemengd landelijk gebied.

Gemengd landelijk gebied betreft een gebied waarbinnen verschillende functies in evenwicht met elkaar worden ontwikkeld. Agrarische functies worden in samenhang met andere functies (in de omgeving) uitgeoefend. In het gemengd landelijk gebied wordt voldaan aan de vraag naar

kleinschalige stedelijke voorzieningen, recreatie, toerisme en ondernemen in een groene omgeving. Daarnaast wil de provincie ook dat er ruimte beschikbaar blijft om de agrarische productiestructuur te behouden en te versterken. Aan gemeenten wordt daarom gevraagd deze primair agrarische gebieden te beschermen. Dat betekent dat (stedelijke) functies die ten koste gaan van de ruimte voor agrarisch gebruik of die strijdig zijn met de landbouw in die gebieden geweerd worden. Hierdoor blijft er ruimte gereserveerd voor agrarische ontwikkelingen.

Conclusie.

Het plangebied past binnen de functies van het gemengd landelijk gebied daar het een agrarische functie betreft. Om de uitbreiding mogelijk te maken en de aanwezige waarden van het gemengd landelijk gebied te respecteren gaat de ontwikkeling in het plangebied gepaard met een zorgvuldige landschappelijke inpassing. Hierdoor draagt onderhavig initiatief bij aan de verbetering van de kwaliteit van het landschap. De landschappelijke inpassing is beschreven in paragraaf 4.2 van voorliggende toelichting. Zodoende sluit het initiatief aan bij de doelstellingen uit de Structuurvisie Ruimtelijke Ordening.

3.2.2 Verordening ruimte 2012.

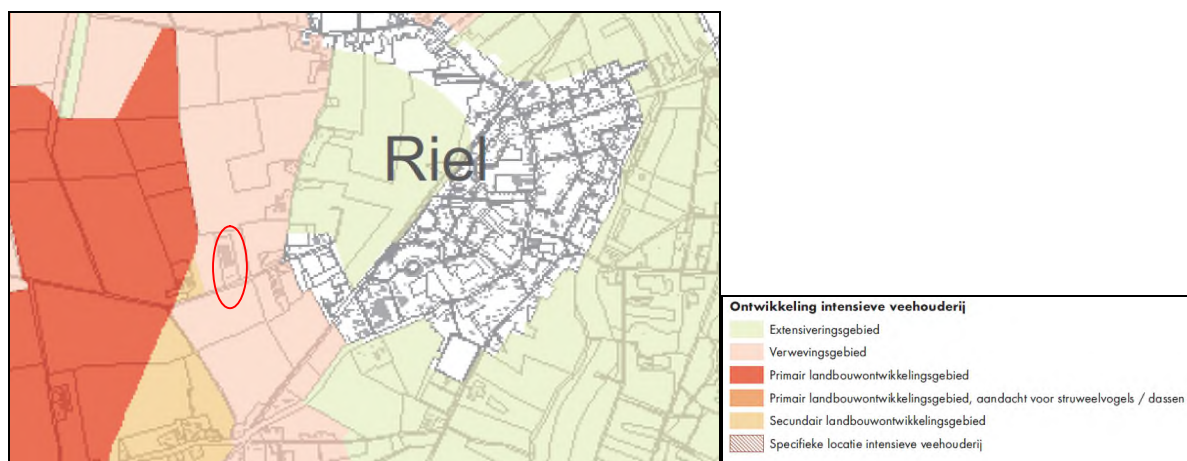
In de Wro is vastgelegd hoe de bevoegdheden op het gebied van ruimtelijke ordening zijn verdeeld tussen rijk, provincies en gemeenten. De provincie kan door middel van een planologische verordening regels formuleren waarmee gemeenten bij het opstellen van ruimtelijke plannen rekening moeten houden. De provincie Noord-Brabant heeft hiertoe de Verordening ruimte opgesteld. De Verordening ruimte 2012 is op 1 mei 2012 door Provinciale Staten van Noord-Brabant vastgesteld en op 1 juni 2012 inwerking getreden.

Provinciale Staten hebben in hun vergadering van 22 maart 2013 een aantal besluiten genomen in het kader van de transitie naar een zorgvuldige veehouderij 2020. Hierop volgend is op 17 mei 2013 de Wijziging Verordening ruimte 2012, zorgvuldige veehouderij vastgesteld. Deze wijzigingen hebben echter geen invloed op onderhavig initiatief en zijn derhalve verder niet toegelicht in onderhavige paragraaf.

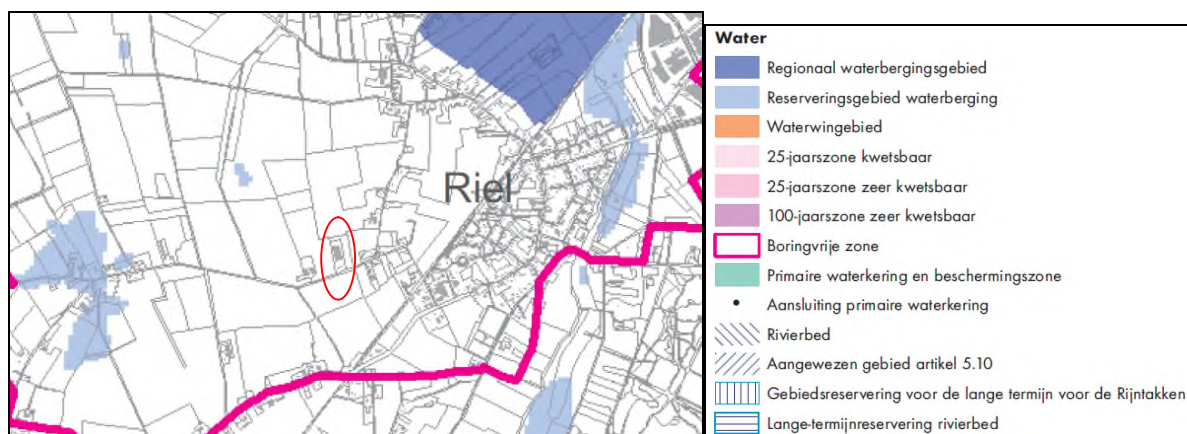
De ontwikkelingsmogelijkheden voor locaties volgen uit het gebied waarin ze gelegen zijn. In de Verordening Ruimte zijn plankaarten opgenomen met de gebiedsbestemmingen ten aanzien van 'stedelijke ontwikkeling', 'ontwikkeling intensieve veehouderij', 'overige agrarische ontwikkeling en windturbines', 'water', 'natuur en landschap' en 'cultuurhistorie'.

Voor de locatie Vijfhuizenbaan 14 te Riel zijn gebiedsbestemmingen opgenomen op de plankaarten 'ontwikkeling intensieve veehouderij' (Figuur 5). Op deze plankaart is de bestaande bebouwing van de pluimveehouderij gelegen in het verwevingsgebied. Daarnaast is de locatie gelegen binnen een boringvrije zone, zoals weergegeven op Figuur 6. Toetsing aan dit laatste onderdeel vindt plaats in de waterparagraaf, zoals opgenomen in hoofdstuk 6.

Voor intensieve veehouderijen, zoals onderhavige, gelegen binnen het verwevingsgebied is artikel 9.3 Verordening ruimte van toepassing. In de Verordening ruimte zijn tevens algemene regels voor de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van toepassing, deze zijn opgenomen in hoofdstuk 2 van de Verordening ruimte.

Figuur 5: Uitsnede plankaart VR 'Ontwikkeling intensieve veehouderij'

Figuur 6: Uitsnede plankaart VR 'Water'

Algemene regels (hoofdstuk 2 Verordening ruimte):

Hoofdstuk 2 van de Verordening ruimte stelt algemene regels ter bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. In deze regels wordt gesteld dat bijgedragen moet worden aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit. De bevordering van de ruimtelijke kwaliteit wordt uitgesplitst in de zorgplicht voor ruimtelijke kwaliteit (artikel 2.1 Verordening ruimte) en de kwaliteitsverbetering van het landschap (artikel 2.2 Verordening ruimte).

▪ Zorgplicht ruimtelijke kwaliteit

In artikel 2.1 wordt gesteld dat bij ruimtelijke ontwikkelingen buiten bestaand stedelijk gebied, bijgedragen moet worden aan de zorg voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van het daarbij betrokken gebied en de naaste omgeving, in het bijzonder aan het principe van zorgvuldig ruimtegebruik.

Daar de huidige stallen reeds volledig in gebruik zijn ten behoeve van de pluimveehouderij is een verdere uitbreiding inpandig niet mogelijk. Kijkend naar de huidige bedrijfsopzet, betreft de beoogde uitbreiding door de bestaande stallen te verlengen een logische oplossing. Dit is niet enkel berust op bedrijfseconomische motieven. Vanuit het landschappelijke en stedenbouwkundig oogpunt zorgt een verlenging van de bestaande stallen voor een zo klein mogelijk impact op de omgeving.

Ter plaatse van de beoogde uitbreiding zijn de gronden reeds landbouwkundig in gebruik (grasland). Door de beoogde uitbreiding aansluitend aan de bestaande bebouwing te realiseren wordt de beschikbare grond efficiënt gebruikt. Middels de vormverandering van het bouwvlak, wordt de beschikbare ruimte ten behoeve de bouw van diervverblijven zo optimaal mogelijk in gebruik genomen.

Ten aanzien van de zorgplicht voor het behoud en de bevordering van de ruimtelijke kwaliteit van de omgeving dient de toelichting van een wijzigingsplan hieromtrent een verantwoording te bevatten. In deze toelichting moet blijken dat er rekening is gehouden met de gevolgen van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling, voor wat betreft de bodemkwaliteit, de waterhuishouding, de archeologische waarden, de cultuurhistorische waarden, ecologische waarden, de aardkundige waarden en de landschappelijke waarden. Tevens moet de omvang passend zijn in de omgeving en afgestemd worden op de aanwezige infrastructurele voorzieningen. De toetsing van de gevolgen van het initiatief op bovengenoemde waarden is uitgebreid uiteengezet in de hoofdstukken 4, 5 en 6 van voorliggende toelichting.

Het initiatief heeft geen invloed op de aanwezige infrastructurele voorzieningen. Immers wordt ter plaatse reeds een pluimveehouderij geëxploiteerd. De aanwezige infrastructuur rondom de Vijfhuizenbaan te Riel beschikt over voldoende capaciteit voor de afwikkeling van het vervoer afkomstig van het agrarische bedrijf.

- **Kwaliteitsverbetering van het landschap**

In artikel 2.2 van de Verordening ruimte wordt ten aanzien van de kwaliteitsverbetering van het landschap gesteld dat verantwoord moet worden op welke wijze financieel, juridisch en feitelijk is verzekerd dat de realisering van de beoogde ruimtelijke ontwikkeling gepaard gaat met een aantoonbare en uitvoerbare fysieke verbetering van de aanwezige of potentiële kwaliteiten van bodem, water, natuur, landschap of cultuurhistorie of van de extensieve recreatieve mogelijkheden van het gebied.

Het initiatief leidt tot vormverandering van het agrarisch bouwvlak. Er is geen sprake van vergroting van het bouwvlak. Conform de regels van de Verordening ruimte is het niet noodzakelijk aanvullende kwaliteitsverbetering te realiseren, met onderliggende berekening van de economische onderbouwing van de kwaliteitswinst. De waardevermeerdering weegt evenredig op tegen de waardevermindering van het plan. Desalniettemin is er sprake van een goede landschappelijke inpassing, welke een positieve bijdrage heeft aan de kwaliteitsverbetering van het landschap ter plaatse. De beoogde landschappelijke inpassing is verder uitgewerkt in paragraaf 4.2.

Conclusie.

Gezien het hier bovenstaande voldoet onderhavig initiatief aan de algemene regels van hoofdstuk 2 uit de Verordening Ruimte.

Regels voor verwevingsgebieden (art. 9.3)

Voor de ontwikkelingen van intensieve veehouderijen is in de Verordening ruimte een apart hoofdstuk opgenomen, te weten hoofdstuk 9. Gezien de toegekende zonering, verwevingsgebied, zijn de regels zoals opgenomen in artikel 9.3 rechtstreeks van toepassing. Hierin is gesteld dat een wijzigingsplan een vormverandering mogelijk mag maken, mist er sprake is van een duurzame locatie. Om aan te tonen dat onderhavig plangebied is gelegen op een duurzame locatie is deze getoetst op de aspecten: ruimtelijk-economische belangen voor de lange termijn, zuinig ruimtegebruik en het oogpunt ruimte en milieu. De aspecten worden hierna beschreven.

Ruimtelijk-economische belangen voor de lange termijn:

Zoals reeds bij de inleidende paragraaf is weergegeven is de initiatiefnemer genoodzaakt zijn bedrijf verder uit te breiden. Zowel uit bedrijfseconomische overwegingen, aangezien de marges steeds kleiner worden en de steunmaatregelen verder worden afgebouwd, als vanuit het oogpunt van eventuele veterinaire risico's en het dierenwelzijn gaat de voorkeur uit naar het vergroten van het leefoppervlak van de vleeskuikens. Door middel van deze schaalvergroting kunnen de vaste kosten verdeeld worden over meer productie-eenheden. Op deze manier wordt de continuïteit van het bedrijf op de lange termijn gewaarborgd. De beoogde ontwikkeling is in deze noodzakelijk om het gewenste toekomstperspectief te bewerkstelligen. Het bovenstaande blijkt tevens uit het in bijlage 2 opgenomen AAB-advies.

Zuinig ruimtegebruik:

Zie de motivatie zoals opgenomen onder het kopje 'zorgplicht ruimtelijke kwaliteit'.

Ruimte en milieu:

De ruimtelijke en milieutechnische aspecten worden in de hoofdstukken 4, 5 en 6 van voorliggende toelichting beschreven. Hierin worden de aspecten betreft ammoniak, geur, fijnstof, natuur, gezondheid voor de mensen, landschap en cultuurhistorie toegelicht. Uit de toelichting van deze aspecten wordt geconcludeerd dat de beoogde ontwikkeling aanvaardbaar is.

Conclusie.

Gezien hetgeen hierboven beschreven kan onderhavig plangebied worden betiteld als een duurzame locatie. Derhalve kan de beoogde vormverandering van het bestaande bouwvlak doorgang vinden. Voorliggend initiatief sluit zodoende aan bij de doelstellingen uit de Verordening ruimte.

3.2.3 Ontwerp Verordening ruimte 2014.

Daarnaast is op 20 september 2013 door de Provinciale Staten met het oog op de Ontwerp Verordening ruimte 2014 het Voorbereidingsbesluit zorgvuldige veehouderij genomen. Op 13 september 2013 is de Ontwerp Verordening ruimte 2014 ter inzage gelegd. Deze verordening bevat nieuwe regels voor onder andere veehouderijen en mestbewerking en –verwerking. Voor onderhavig initiatief is het voorbereidingsbesluit niet van toepassing daar het nog geen vastgesteld beleid betreft en er derhalve nog geen toetsing aan ten grondslag hoeft te liggen.

3.3 Gemeente.

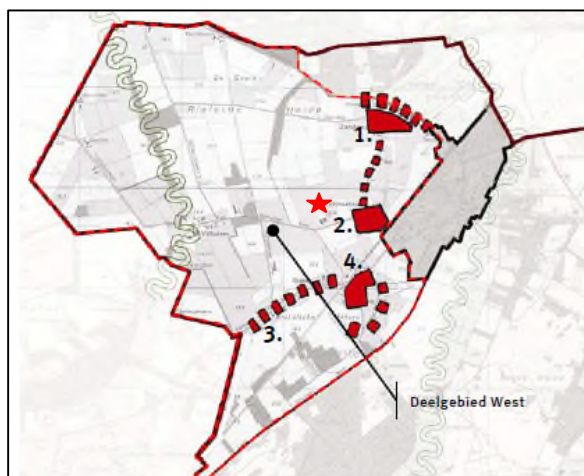
3.3.1 Structuurvisie.

De structuurvisie, vastgesteld door de gemeenteraad op 20 juli 2010, biedt het kader voor het te voeren ruimtelijke beleid tot 2020. Het omvat de visie en de hoofdlijnen van het ruimtelijk beleid.

De gebiedsindeling en beschrijving van de deelgebieden binnen het buitengebied van de gemeente Goirle zijn gebaseerd op de beleidsnotitie 'Buitengebied in Beweging' welke ten grondslag heeft gelegen aan het bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle'. Onderhavige locatie is gelegen binnen het deelgebied 'Buitengebied West'.

Dit gebied is overwegend open van karakter en de verkaveling is met name gericht op de landbouw in het gebied. Het plangebied is, zoals eerder beschreven, in de nabijheid gelegen van de bebouwingsconcentratie 'Spaansehoek/ Vijfhuizenbaan', zie Figuur 7.

De ontwikkeling van de agrarische sector staat in dit gebied voorop. Daar het een primair agrarisch karakter heeft, mag de landbouw zich binnen de wettelijke kaders verder ontwikkelen. Niet-agrarische functies kunnen verder ontwikkeld worden, maar blijven ondergeschikt aan de agrarische activiteiten.

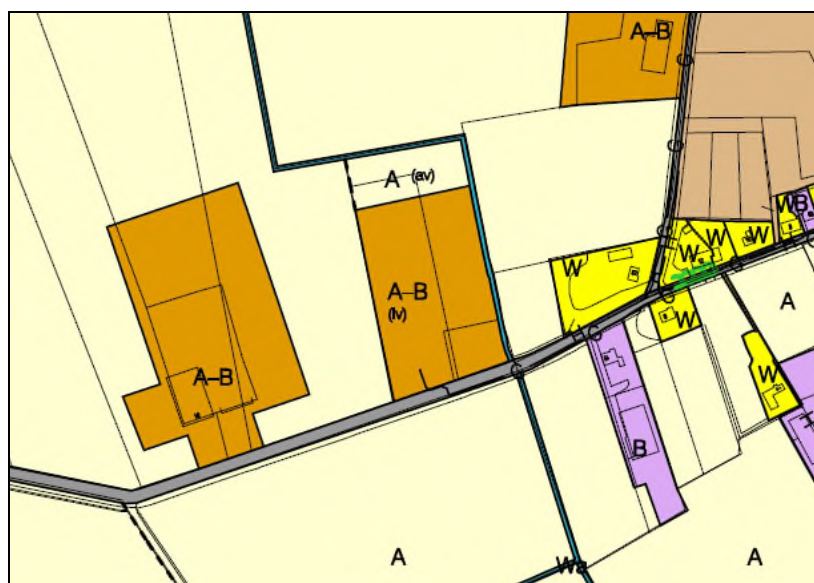
Figuur 7: Kenmerken Deelgebied West

Conclusie.

De beoogde uitbreiding sluit aan bij de uitgangspunten zoals opgenomen in de Structuurvisie Goirle.

3.3.2 Bestemmingsplan.

Het bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle' van de gemeente Goirle is op 9 december 2008 vastgesteld, op 24 september 2009 in werking getreden en op 20 april 2011 onherroepelijk geworden. Onderhavig plangebied is gelegen binnen de bestemming 'Agrarisch', met de nadere aanduiding archeologische verwachtingswaarde. Op Figuur 8 is een uitsnede van de plankaart opgenomen.

Bestemmingen

A-B	Agrarisch – Bedrijf
A	Agrarisch

Aanduidingen

 	bouwwak
(av)	archeologische verwachtingswaarde
(iv)	intensieve veehouderij

Figuur 8: Uitsnede plankaart Bestemmingsplan Buitengebied Goirle

De beoogde uitbreiding is deels buiten het vigerende bouwwak gelegen en derhalve op dit punt strijdig met het bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle'.

In zowel artikel 9 'Agrarisch' (9.5.1) als in artikel 11 'Agrarisch – Bedrijf' (11.5.1) is bepaald dat middels een binnenplanse wijzigingsbevoegdheid het College van Burgemeester en Wethouders bevoegd is de bestemming 'Agrarisch – Bedrijf' en 'Agrarisch' te wijzigen ten behoeve van de vormverandering van het bouwwak. Hierbij moet voldaan worden aan de volgende voorwaarden:

- A. De totale oppervlakte van het bestemmingsvlak mag niet worden vergroot;
Kijkend naar Figuur 1, moet geconcludeerd worden dat het bouwwak de vigerende oppervlakte van 1,573 ha behoudt;
- B. De vormverandering is noodzakelijk uit oogpunt van een doelmatige agrarische bedrijfsvoering;
Blijkens de reeds beschreven onderbouwing in de inleidende hoofdstukken en uit de toetsing van het provinciale beleid, blijkt dat de beoogde uitbreiding noodzakelijk is vanuit het oogpunt van een doelmatige agrarische bedrijfsvoering. Daarnaast heeft de Agrarische Adviescommissie Bouwaanvragen (AAB) op 11 maart 2013 een advies uitgebracht omtrent de beoogde uitbreiding, dit is toegevoegd in bijlage 2. De commissie heeft hierbij bevestigd dat de beoogde vormverandering noodzakelijk is uit het oogpunt van een doelmatige bedrijfsvoering.
- C. De in het gebied aanwezige waarden mogen niet onevenredig worden aangetast.
Uit het onderhavige toelichting blijkt in voldoende mate dat de aanwezige waarden niet onevenredig worden aangetast.

- D. Er dient sprake te zijn van een voldoende landschappelijke inpassing van de bedrijfsbebouwing gelet op de in het gebied voorkomende waarden.
In paragraaf 4.2 is aandacht besteed aan de beoogde landschappelijke inpassing, waaruit blijkt dat aan deze voorwaarde wordt voldaan.
- E. Vooraf dient advies ingewonnen te worden bij de AAB.
Zie bijlage 2.

Conclusie.

Om de gewenste ontwikkeling mogelijk te maken dient het agrarische bouwvlak van vorm te veranderen. Middels toepassing van artikel 9.5.1 en 11.5.1 kan door het college van Burgemeester en Wethouders toestemming gegeven worden aan de beoogde wijziging. Aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan.

4 HOOFDSTUK THEMATISCHE BELEIDSKADERS.

In dit hoofdstuk volgt een beschrijving van de bij het opstellen van dit wijzigingsplan van kracht zijnde beleidskaders ten aanzien van de in relatie tot het plan relevante thema's. Daar waar nodig, wordt dieper ingegaan op de keuzes die in het plan zijn gemaakt op basis van de kaders. Milieuaspecten en water komen aan bod in de volgende hoofdstukken.

4.1 Archeologie, cultuurhistorie en monumentenzorg.

4.1.1 Archeologie.

Omdat in groeiende mate het Europese archeologische erfgoed werd bedreigd, is in 1992 het Verdrag van Malta tot stand gekomen. Uitgangspunt van dit verdrag is het archeologisch erfgoed zo veel mogelijk in situ te behouden. Waar dit mogelijk is, dient het bodemarchief met zorg ontsloten te worden. Bij het ontwikkelen van ruimtelijk beleid moet het archeologische belang vanaf het begin meewegen in de besluitvorming. Om dit meewegen te laten plaatsvinden wordt, naast de in ontwikkeling zijnde regelgeving en beleid, een economisch factor toegevoegd. De kosten voor het zorgvuldig omgaan met het bodemarchief, in casu de kosten voor inventarisatie, (voor)onderzoeken, bodemonderzoek en documentatie, worden door de initiatiefnemer betaald.

Op 1 september 2007 is de Wet op de archeologische monumentenzorg in werking getreden. Hiermee is het Verdrag van Malta in de Nederlandse wetgeving geïmplementeerd. Dit betekent onder meer het volgende:

- de introductie van het veroorzakersprincipe, waardoor de kosten van archeologische onderzoek verhaald kunnen worden op de verstoorder;
- de verankering van de archeologische monumentenzorg in de ruimtelijke ordening.

In wetgeving is de omgang met archeologisch erfgoed geregeld en zijn enkele uitgangspunten en doelstellingen gesteld. Zo kan iedere initiatiefnemer van projecten waarbij de bodem verstoord wordt, verplicht worden gesteld om een rapport over te leggen waaruit de archeologische waarde van het te verstoren terrein (het plangebied) blijkt. Voor een dergelijk rapport is archeologisch onderzoek vereist. Dit bestaat in de eerste plaats uit vooronderzoek: het bureauonderzoek en/of inventariserende veldonderzoek, elk met bijbehorende standaardrapportages. Tijdens het bureauonderzoek wordt gekeken naar wat er in historisch, archeologisch en aardwetenschappelijk opzicht al bekend is over het plangebied. De volgende fase bestaat in veel gevallen uit een veldonderzoek. Dergelijk onderzoek heeft als doel kansrijke en kansarme zones te karteren. Hierbij kan booronderzoek plaatsvinden alsmede proefsleuvenonderzoek. De resultaten dienen vervolgens te worden gewaardeerd. Tijdens de waarderende fase wordt van de aangetroffen vindplaatsen, ook wel site genoemd, de omvang, aard, datering en fysieke kwaliteit vastgesteld om zo tot een oordeel over de behoudenswaardigheid te komen. Op basis van dit oordeel neemt de betrokken overheid een (selectie)besluit hoe met eventueel aanwezige vindplaatsen dient te worden omgegaan.

Het plangebied kent een middelhoog tot hoge archeologische verwachtingswaarde, zie Figuur 9.

In eerste instantie dient bij een dergelijke zonering een archeologisch onderzoek uitgevoerd te worden. Echter gezien het vigerende gebruik van de te roeren grond, de bodemopbouw ter plaatse en het feit dat er enkel poeren worden aangebracht (105 m² opp. poeren) is het zeer aannemelijk dat middels uitvoering van het plan geen archeologische waarden worden geschaad.

Daar het maaiveld ter plaatse aan de achterzijde van de bestaande stallen 10 cm lager ligt dan bij de rest van het perceel en de onderkant van de poeren bij de bouw van de verlenging dient de grond slechts 70 cm geroerd te worden. (onderkant poeren, conform bouwaanvraag 80 cm beneden peil)

De initiatiefnemer is bekend met zijn perceel en heeft aangegeven dat na 70 cm de gele grond reeds begint, waarmee geconcludeerd kan worden dat na 70 cm geen archeologische waarde meer aangetroffen kunnen worden. Daar de eerste 70 cm reeds geroerd zijn bij het gangbare bewerken van de grond (met de diepwoeler), is het niet mogelijk dat er ter plaatse van de te verlengen stallen nog archeologische waarde aanwezig zijn. Aanvullend onderzoek wordt derhalve niet noodzakelijk geacht.

Dit standpunt wordt bevestigd door een aangedragen adviseur van de gemeente Goirle. De heer A. Tol, projectleider en senior – KNA archeoloog bij Archeol BV, geeft in een mailwisseling d.d. 31-10-2013, het volgende advies gegeven:

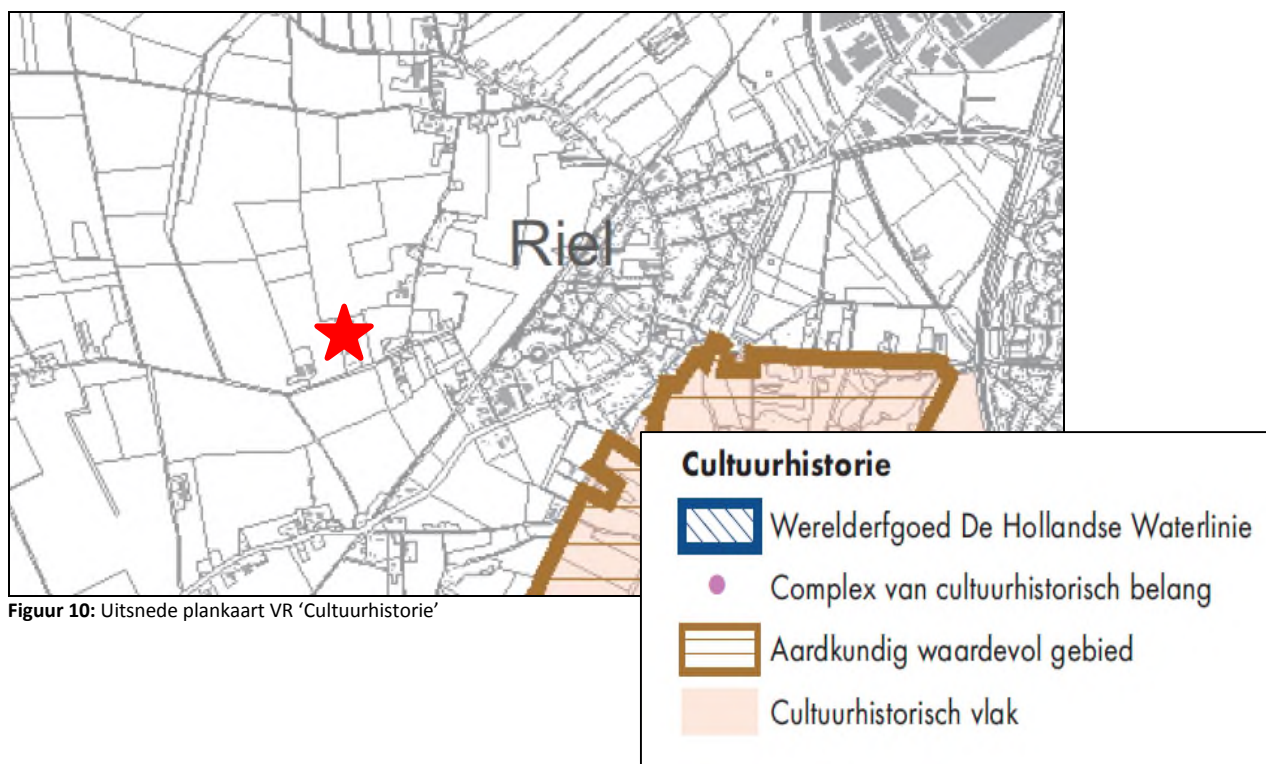
'Het plangebied ligt in een zone met een archeologische verwachting. Gezien de omvang van het plangebied (2900 m²) zou in principe archeologisch vooronderzoek moeten plaatsvinden. De planontwikkeling gaat echter gepaard met beperkte bodemingrepen. Deze bestaan uit het ingraven van 86 poeren tot 70 cm onder maaiveld, net in de top van het gele (dek)zand (het archeologisch niveau). Gezien de geringe omvang van de verstoringen (3,5% van het plangebied) en het feit dat de het archeologische niveau (de top van het gele dekzand) slechts in geringe mate wordt geroerd, is de kans bijzonder klein dat archeologische waarden verstoord raken. Om die reden adviseer ik om deze ontwikkeling zonder archeologisch vooronderzoek te laten uitvoeren. Voorwaarde is wel dat buiten de aanleg van de genoemde poeren in het kader van de planontwikkeling geen andere bodemingrepen dieper dan ca 30 cm onder maaiveld plaatsvinden.'

4.1.2 Cultuurhistorie en aardkunde.

Uit de cultuurhistoriekaart van de provinciale Verordening Ruimte 2012, zie Figuur 9 en 10, blijkt dat het plangebied niet gelegen is in een cultuurhistorisch vlak of een aardkundig waardevol gebied. Daarnaast kent de locatie geen complexen van cultuurhistorisch belang. Hierdoor zal bij uitvoering van het plan geen afbreuk gedaan worden aan cultuurhistorische waarden.

Figuur 9: Uitsnede Cultuurhistorische waarde kaart, provincie Noord-Brabant

Figuur 10: Uitsnede plankaart VR 'Cultuurhistorie'

4.2 Landschappelijke inpassing.

In het kader van de wijzigingsbepalingen uit het bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle' dient onderhavig initiatief gepaard te gaan met een goede landschappelijke inpassing. Deze paragraaf beschrijft de voorgenomen landschappelijke inpassing.

Figuur 11: Uitsnede gebiedsanalyse

De huidige landschappelijke structuur kenmerkt zich door het coulisselandschap waar sporadisch linten met boerenerven zijn gelegen. Deze linten meanderen zich door het landelijk gebied tussen de dorpskernen. De linten zijn voornamelijk voorzien van boomsingels aan de weg en erfbeplanting aan de randen van de boerenerven. De erfbeplanting met houtwallen en boomsingels op de perceelsgrenzen staan veelal haaks op de weg en benadrukken het zicht naar het achterliggende landschap.

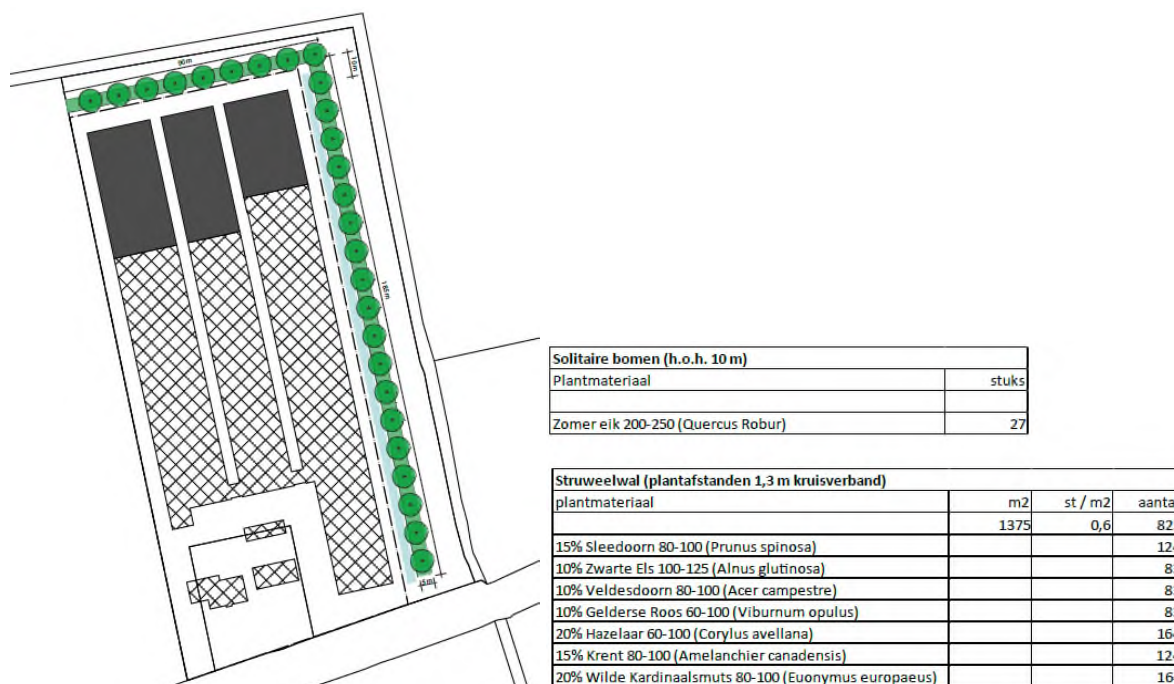
Bij de beoogde inpassing is gekozen om deze structuur te behouden. Op Figuur 12 is de beoogde inpassing weergegeven. Zoals weergegeven is, zal de landschappelijke inpassing voornamelijk aan de randen van het bouwvlak plaatsvinden, zoals dit typerend is in de omgeving van de Vijfhuizenbaan. Door erfbeplanting langs de perceelsgrenzen te situeren, worden de relatief stenige zijkanten van de stallen verzacht en wordt het aanzicht vanaf de Vijfhuizenbaan verfraait. De beplanting aan de perceelsgrenzen van het bedrijf benadrukt het zicht op de achterliggende open akkers.

Bij de beplanting wordt gebruik gemaakt van inheemse plantsoorten. De exacte uitwerking van de struweelwal en de keuze voor de solitaire bomen, zijn opgenomen in bijlage 3. Ook hierin zijn bovenstaande uitsneden uitgewerkt. Tevens is een voorzet voor de uiteindelijke beplanting in aantallen en positie opgenomen. Daarnaast is er een onderhoudsplan opgenomen.

Conclusie.

Middels deze inpassing wordt zorg gedragen voor een gedegen groene inpassing van de beoogde ontwikkeling, welke past binnen de gebiedskenmerken van de (directe) omgeving. Het landschap

wordt er gerespecteerd en versterkt. Omtrent de daadwerkelijke inpassing is een overeenkomst getekend worden met gemeente Goirle. Daarnaast is in de regels, behorend bij dit plan opgenomen dat de landschappelijke inpassing, conform bijgevoegd inpassingsplan dient te worden uitgevoerd. Hiermee komt in voldoende mate vast te staan dat de inpassing daadwerkelijk uitgevoerd gaat worden.

Figuur 12: Uitsnede beplantingsplan

4.3 Verkeer en parkeren.

Het plangebied wordt ontsloten via de Vijfhuizenbaan. Deze geasfalteerde weg verbindt de kern Riel met het ten westen gelegen buitengebied. Vanuit Riel is de provinciale weg N630, richting Tilburg goed bereikbaar. De beoogde uitbreiding leidt niet tot een toename in het aantal vervoersbewegingen. De beoogde schaalvergroting leidt immers tot een efficiëntere bedrijfsvoering, zodat het aantal vervoersbewegingen niet evenredig toeneemt. Extra verkeersmaatregelen worden derhalve niet nodig geacht.

Het perceel biedt ruim voldoende gelegenheid voor parkeren op eigen terrein, zowel voor eigen auto's als voor bezoekers. De openbare weg zal niet gebruikt worden voor parkeren. Het initiatief voldoet aan de voorwaarde dat parkeren plaats dient te vinden op eigen terrein en de ontsluiting voor het autoverkeer plaatsvindt via de bestaande wegen.

5 HOOFDSTUK MILIEUASPECTEN

Dit hoofdstuk geeft aan hoe de milieuaspecten een rol hebben gespeeld bij het opstellen van het voorliggende wijzigingsplan. Op 22 maart 2013 is reeds een omgevingsvergunning, activiteit milieu bij de gemeente Goirle ingediend. Deze ligt momenteel ter beoordeling bij de regionale omgevingsdienst. Daarnaast is op 30 maart 2012 de Natuurbeschermingswetvergunning bij provincie Noord-Brabant ingediend. Op 21 juli 2013 is hier door de provincie een ontwerpbesluit op genomen, de beschikking ligt momenteel ter inzage.

5.1 Externe veiligheid.

Inleiding.

Externe veiligheid heeft betrekking op de risico's die mensen lopen ten gevolge van mogelijke ongelukken met gevaarlijke stoffen bij bedrijven en transportverbindingen (wegen, spoorwegen en waterwegen) en buisleidingen. Omdat de gevolgen van een ongeluk met gevaarlijke stoffen groot kunnen zijn, zijn de aanvaardbare risico's vastgelegd in diverse besluiten en regelingen. De belangrijkste zijn:

- Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi);
- Circulaire "Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen";
- Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb).

Binnen de beleidskaders voor deze drie typen risicobronnen staan altijd twee kernbegrippen centraal: het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Hoewel beide begrippen onderlinge samenhang vertonen zijn er belangrijke verschillen.

De risico's dienen te worden beoordeeld op het plaatsgebonden en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risicobeleid bestaat uit harde afstandseisen tussen risicobron en (beperkt) kwetsbaar object. Het groepsrisico is een maat die aangeeft hoe groot de kans is op een ongeval met gevaarlijke stoffen met een bepaalde groep slachtoffers. Hoe hoger het groepsrisico, hoe groter deze kans. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven in de vorm van contouren rond een risicobron. Het groepsrisico wordt weergegeven in een grafiek: de fN-curve. Deze curve geeft aan hoe groot de kans is op een ongeval met een bepaald aantal slachtoffers.

Plaatsgebonden risico.

Het plaatsgebonden risico is de kans dat iemand die zich op een bepaalde plaats bevindt, komt te overlijden ten gevolge van een ongeval met gevaarlijke stoffen. Het plaatsgebonden risico wordt weergegeven door een lijn op een kaart die de punten met een gelijk risico met elkaar verbindt (zogenoeten risicocontour). Het rijk heeft als maatgevende risicocontour de kans op overlijden van 10^{-6} per jaar gegeven (indien een persoon zich gedurende een jaar binnen deze contour bevindt is de kans op overlijden groter dan één op een miljoen jaar).

Ruimtelijke ontwikkelingen moeten worden getoetst aan het plaatsgebonden risico 10^{-6} . Het plaatsgebonden risico 10^{-6} is voor ruimtelijke besluiten vertaald naar grenswaarden en richtwaarden. De wetgeving is erop gericht om voor bestaande situaties geen personen in kwetsbare objecten (zoals woningen, scholen, ziekenhuizen en grote kantoren) en zo min mogelijk personen in beperkt kwetsbare objecten (zoals kleine kantoren en sportcomplexen) bloot te stellen aan een plaatsgebonden risico dat hoger is dan 10^{-6} per jaar.

Nieuwe ontwikkelingen van kwetsbare objecten binnen de risicocontour van 10^{-6} per jaar zijn niet toegestaan. Nieuwe ontwikkelingen van beperkt kwetsbare objecten zijn ongewenst, maar wel toegestaan indien gemotiveerd kan worden waarom dit noodzakelijk is. Daarnaast dient aangetoond

te worden dat afdoende maatregelen worden genomen om de risico's en de gevolgen van een eventueel ongeval te beperken.

Groepsrisico.

Het groepsrisico is een maat voor de kans dat een bepaald aantal mensen overlijdt als direct gevolg van een ongeval met gevaarlijke stoffen. De hoogte van het groepsrisico hangt af van:

- de kans op een ongeval;
- het effect van het ongeval;
- het aantal personen dat in de omgeving van de bron(inrichting of transportroute) verblijft;
- de mate waarin de personen in de omgeving beschermd zijn tegen de gevolgen van een ongeluk.

Het groepsrisico kan worden weergegeven in een grafiek met op de horizontale as het aantal dodelijke slachtoffers en op de verticale as de kans per jaar op tenminste dat aantal slachtoffers. Het groepsrisico wordt bepaald binnen het zogenaamde *invloedsgebied* van een risicovolle activiteit. Hoe meer personen per hectare in het invloedsgebied aanwezig zijn, hoe groter het aantal (potentiële) slachtoffers is, en hoe hoger het groepsrisico.

Bij het opstellen van een wijzigingsplan, waarvan het plangebied is gelegen binnen het invloedsgebied van een risicobron, geldt een *verantwoordingsplicht*.

Inrichtingen.

In het voorliggende plan zijn geen risicovolle bedrijven en opslagvoorzieningen binnen het plangebied gelegen. Buiten het plangebied zijn geen bedrijven of opslagvoorzieningen aanwezig met een risicocontour, die van invloed is op het onderhavige plangebied. Het wijzigingsplan maakt voorts geen ontwikkelingen mogelijk, die een vergroting van het groepsrisico met zich brengen. Hierdoor is er geen invulling gegeven aan de verantwoordingsplicht.

Transport.

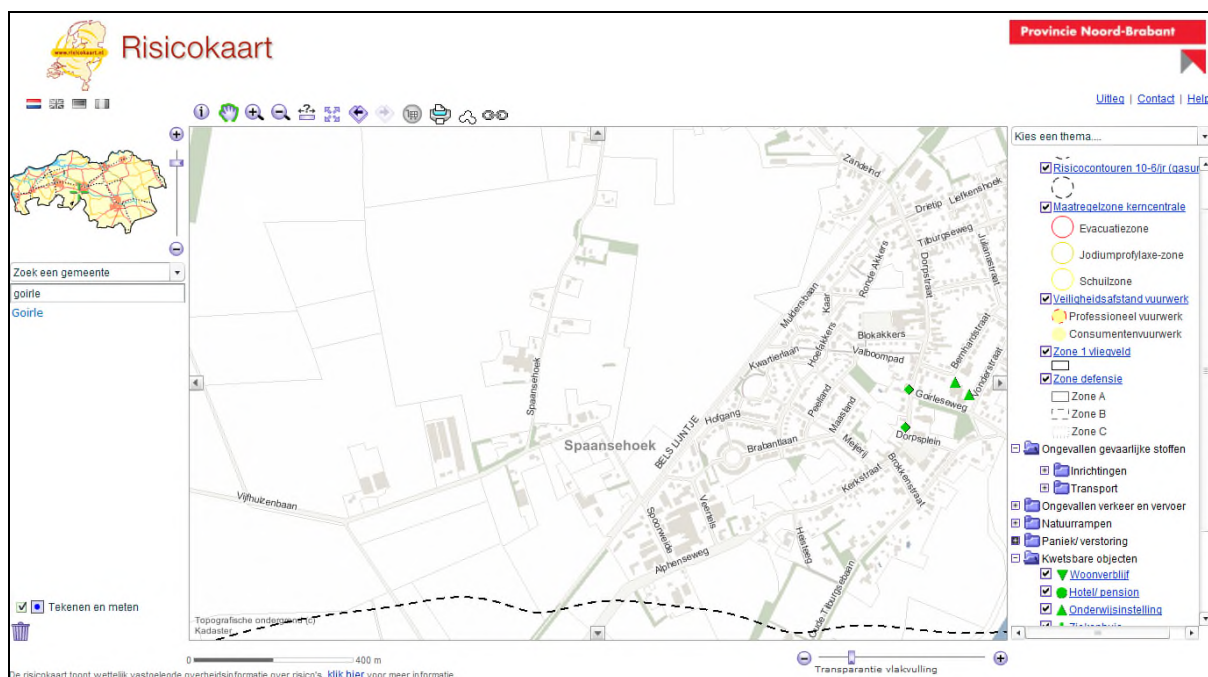
Het niet-leiding gebonden transport van gevaarlijke stoffen in Goirle vindt plaats over de weg. In de gemeente is geen sprake van vervoer per spoor en vervoer per water. Het plangebied is niet gelegen in de nabijheid van een weg waar gevaarlijk transport plaatsvindt.

Buisleidingen.

Op 1 januari 2011 is het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) van kracht geworden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. Binnen het plangebied zijn geen leidingen gelegen, welke op de verbeelding opgenomen moeten worden.

Conclusie.

Mede gebaseerd op bovenstaande uitgangspunten en kijkend naar de risicokaart van provincie Noord-Brabant (zie Figuur 13), blijkt dat in de directe omgeving geen inrichtingen gelegen zijn waarop het Besluit externe veiligheid inrichtingen van toepassing is. Evenmin is sprake van buisleidingen waarop het Besluit externe veiligheid buisleidingen van toepassing is. De locatie is niet gelegen binnen het beïnvloedsgebied van bronnen waarmee bij het beoordelen van het aspect externe veiligheid rekening moet worden gehouden. Het aspect externe veiligheid vormt daarom geen belemmering voor het voorliggende initiatief.

Figuur 13: uitsnede risicokaart externe veiligheid Provincie Noord-Brabant

5.2 Kabels.

Ruimtelijk relevante kabels en leidingen, zoals hoogspanningskabels en ondergrondse transportleidingen, zijn onder andere weergegeven op de verbeelding van het wijzigingsplan. Op basis van deze verbeelding wordt geconcludeerd dat ter plaatse van het plangebied geen sprake is van hoogspanningskabels en/of leidingen in de grond. Het voorliggende plan heeft derhalve geen gevolgen voor kabels en leidingen.

Overigens moet iedereen die grondwerkzaamheden gaat verrichten nagaan of hierdoor schade aan kabels of leidingen kan ontstaan. Bij het uitvoeren van graafwerkzaamheden dient een melding gedaan te worden bij de stichting KLIC (Kabels en Leidingen Informatiecentrum).

5.3 Geluid.

De Wet geluidhinder (Wgh) vormt het juridische kader voor het Nederlandse geluidsbeleid. De Wgh bevat een uitgebreid stelsel van bepalingen ter voorkoming en bestrijding van geluidshinder door wegverkeer, railverkeer en industriële activiteit. Het stelsel is gericht op het voorkomen van nieuwe geluidshinder.

In het kader van reeds ingediende omgevingsvergunningaanvraag, activiteit milieu is een akoestisch onderzoek uitgevoerd. Dit akoestisch onderzoek opgesteld door Greten Raadgevende Ingenieurs, d.d. 24-05-2012 (kenmerk: Rakw773abA0.jg) en opgenomen in bijlage 4.

Op basis van het uitgevoerde onderzoek, kunnen de volgende conclusies getrokken worden.

“Conform de Handreiking Industrielawaai en Vergunningverlening is voor de dagperiode een toetsingshoogte van 1,5 meter gehanteerd. Voor de avond- en nachtperiode is een toetsingshoogte van 5 meter gehanteerd.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau

In de dagperiode bedraagt het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_A,L_T) maximaal 34 dB(A) ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen. De norm van 45 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

In de avondperiode bedraagt het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_A,L_T) maximaal 30 dB(A) ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen. De norm van 40 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

In de nachtperiode bedraagt het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau (L_A,L_T) maximaal 33 dB(A) ter plaatse van geluidgevoelige bestemmingen. De norm van 35 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

Maximaal geluiddrukkniveau

In de dagperiode bedraagt het maximaal geluiddrukkniveau (L_A,max) ten hoogste 54 dB(A) vanwege activiteiten met de tractor / loader. De norm van 65 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

In de avondperiode bedraagt het maximaal geluiddrukkniveau (L_A,max) ten hoogste 42 dB(A) vanwege het rijden van de lichte motorvoertuigen. De norm van 60 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

In de nachtperiode bedraagt het maximaal geluiddrukkniveau (L_A,max) ten hoogste 51 dB(A) vanwege het rijden van de zware motorvoertuigen. De norm van 55 dB(A) wordt derhalve op geen enkel punt overschreden.

Indirecte hinder

De indirecte hinder vanwege wegverkeer van en naar de inrichting bedraagt maximaal 47 dB(A) etmaalwaarde ter plaatse van de voorgevel van de woning aan de Vijfhuizenbaan 11. De voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde wordt derhalve niet overschreden.

Incidentele bedrijfssituatie

Afvoer vleeskuikens:

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau bedraagt bij deze incidentele bedrijfssituatie maximaal 49 dB(A) etmaalwaarde. De nachtperiode is maatgevend voor de etmaalwaarde. Ten opzichte van de richtwaarde van 45 dB(A) etmaalwaarde treedt derhalve een verhoging op van 4 dB(A). Een verhoging treedt enkel op in de nachtperiode. Gezien het incidentele karakter van deze activiteit (maximaal 8 maal per jaar) wordt de hinder nihil geacht en worden verregaande maatregelen derhalve niet wenselijk en noodzakelijk geacht. Met betrekking tot de norm voor het maximaal geluiddrukkniveau kan gesteld worden dat deze niet wordt overschreden.

BBT

Het treffen van maatregelen wordt in onderhavige situatie niet wenselijk en noodzakelijk geacht."

Conclusie.

Daar voldaan wordt aan het wettelijke kader kan gesteld worden dat het plan vanuit ruimtelijk oogpunt niet leidt tot een negatief effect en kan derhalve doorgang krijgen.

5.4 Lucht.

In de Wet milieubeheer is de Europese richtlijn geïmplementeerd op het gebied van grenswaarden voor diverse stoffen. Het doel van de wet is mensen te beschermen tegen risico's van luchtverontreiniging. Op 15 november 2007 is de 'Wet luchtkwaliteit' in werking getreden. Met de

‘Wet luchtkwaliteit’ wordt de wijziging van de Wet milieubeheer op het gebied van luchtkwaliteitseisen (Hoofdstuk 5 titel 2 Wm, Stb 2007, 414) bedoeld.

In het kader van onderhavige planologische procedure is een onderzoek luchtkwaliteit uitgevoerd. Dit onderzoek opgesteld door Van Dun Advies BV, d.d. 30-10-2013 en opgenomen in bijlage 5.

Op basis van het uitgevoerde onderzoek, kunnen de volgende conclusies getrokken worden:

‘Dit onderzoek brengt de invloed van de uitbreiding op de luchtkwaliteit in de omgeving van het bedrijf in kaart en toetst deze aan de Wet Luchtkwaliteit:

- In de agrarische sector is voornamelijk de emissie van fijnstof en NO₂ bepalend voor de luchtkwaliteit op de omgeving. Emissies van overige stoffen, waaraan volgens de Wet Luchtkwaliteit aan getoetst moet worden, zijn verwaarloosbaar en leiden niet tot overschrijdingen van de grenswaarden zoals opgenomen in de Wet Luchtkwaliteit;*
- De jaargemiddelde concentratie fijnstof voldoet aan de grenswaarde voor het jaargemiddelde (40 µg/m³ conform Wet Luchtkwaliteit bij PM₁₀ (fijnstof))*
- Het aantal overschrijdingsdagen voldoet aan de grenswaarde voor het maximaal aantal overschrijdingsdagen van het 24-uurgemiddelde (35 dagen conform Wet Luchtkwaliteit bij PM₁₀ fijnstof). De bedrijfssituatie voldoet ruimschoots aan de grenswaarden zoals opgenomen in de Wet Luchtkwaliteit.’*

Conclusie.

Daar voldaan wordt aan het wettelijke kader kan gesteld worden dat het plan vanuit ruimtelijk oogpunt niet leidt tot een negatief effect en kan derhalve doorgang krijgen.

5.5 Geur.

De Wet geurhinder en veehouderij betreft een wet waarmee de nationale regels inzake geurhinder ten opzichte van de tot veehouderijen behorende dierenverblijven vastgesteld staan.

De Wet geurhinder en veehouderij heeft tot doel het beschermen van mens en milieu tegen de negatieve effecten van geurbelasting, onder andere als gevolg van emissies door bedrijven. Met de in de Wet geurhinder en veehouderij opgenomen grenswaarden moet rekening gehouden worden bij beslissingen in het kader van de Wet milieubeheer. Nieuwe knelpunten moeten worden voorkomen.

De Wet geurhinder en veehouderij vormt vanaf 1 januari 2007 het toetsingskader voor milieuvergunningen. In de Wet geurhinder en veehouderij zijn grenswaarden opgenomen voor de geurbelasting van die veehouderij op een geurgevoelig object (bijvoorbeeld een burgerwoning). Deze grenswaarden worden weergegeven in odour units per kubieke meter lucht. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de ligging van de veehouderij binnen of buiten concentratiegebieden en de ligging van de veehouderij binnen of buiten de bebouwde kom.

Gemeenten mogen bij verordening van de normen van de Wet geurhinder en veehouderij afwijken, binnen bepaalde grenzen (artikel 6 van de wet). Afwijkende normen gelden binnen een bepaald gebied. Het hanteren van afwijkende normen moet worden onderbouwd vanuit een ruimtelijke visie op de ontwikkeling van het gebied, de zogenaamde gebiedsvisie. Daarbij moet een relatie worden gelegd met de bestaande en te verwachten achtergrondbelasting aan geur in het gebied.

De gemeente Goirle heeft geen geurverordening vastgesteld, derhalve zijn de normen in de Wet geurhinder en veehouderij bepalend.

In de berekening zijn de meest maatgevende geurgevoelige locaties opgenomen, deze weergegeven op de bijgevoegde geurberekening in bijlage 6A. Deze berekening maakt ook onderdeel uit van de reeds ingediende omgevingsvergunning, activiteit milieu. In onderstaande tabel is een samenvatting van de rekenresultaten weergegeven van de geurberekening.

Tabel 1: Rekenresultaten individuele geurbelasting

Volgnummer	GGLID	Geurnorm	Geurbelasting
4	Spaanse Hoek 10	14,0	7,4
5	Spaanse Hoek 11	14,0	4,3
6	Spaanse hoek 6	14,0	4,5
7	Spaanse Hoek 9	14,0	3,2
8	Vijfhuizenbaan 11	14,0	6,2
9	Vijfhuizenbaan 9	14,0	5,7
10	Vijfhuizenbaan 12	14,0	5,8
11	Vijfhuizenbaan 10	14,0	5,2
12	Industrieterrein 6	3,0	2,0
13	Veertels 1	3,0	1,7
14	Veertels 6	3,0	1,7
15	Spaanse Hoek 5	14,0	2,7
16	Spaanse Hoek 4	14,0	2,1
17	Spaanse Hoek 2	14,0	1,5
18	Goorweg 4a	14,0	1,5
19	Goorweg 6	14,0	1,3
20	Goorweg 6a/7	14,0	1,4

Uit de berekeningen, uitgevoerd met het programma V-Stacks vergunning, blijkt dat de geurbelasting op de geurgevoelige objecten in de omgeving lager dan de vastgestelde geurnorm. Daaruit blijkt dat de aanvraag voldoet aan de Wet geurhinder en veehouderij.

Achtergrondbelasting

Voor de situatie van de pluimveehouderij is een achtergrondberekening gemaakt van alle veehouderijen in een straal van 2 kilometer rondom het plangebied, om hiermee het woon- en leefklimaat te bepalen.

De gegevens van veehouderijen van derde zijn afkomstig van WEB-bvb van provincie Noord-Brabant. Voor de volledigheid zijn alle agrarische bedrijven van de gemeente Goirle ingevoerd in de berekening. Daarnaast zijn er mogelijk veehouderijen gevestigd binnen een straal van 2 kilometer rondom het bedrijf gevestigd binnen een aangrenzende gemeente. Voor de volledigheid zijn derhalve de gegevens van de gemeente Tilburg en Alphen-Chaam ook meegenomen.

Deze gegevens zijn, samen met de invoergegevens van de stallen uit bovengenoemde geurberekening, ingevoerd in het programma V-stacks gebied 2010. De geurgevoelige locaties zijn overgenomen uit de geurberekening welke reeds in de voorgaande paragraaf is opgenomen.

In onderstaande tabel is een samenvatting van de rekenresultaten weergegeven van de geurberekening. Er is een berekening gemaakt van de aangevraagde situatie, de volledige berekening is bijgevoegd in bijlage 6B.

Tabel 2: Geurbelasting achtergrond

Volgnummer	GGLID	Geurnorm	Geurbelasting
4	Spaanse Hoek 10	14,0	6,663
5	Spaanse Hoek 11	14,0	5,126
6	Spaanse hoek 6	14,0	4,833
7	Spaanse Hoek 9	14,0	3,914
8	Vijfhuizenbaan 11	14,0	5,436
9	Vijfhuizenbaan 9	14,0	5,111
10	Vijfhuizenbaan 12	14,0	5,560
11	Vijfhuizenbaan 10	14,0	5,161
12	Industrieterrein 6	3,0	2,386
13	Veertels 1	3,0	2,515
14	Veertels 6	3,0	2,327
15	Spaanse Hoek 5	14,0	3,422
16	Spaanse Hoek 4	14,0	2,966
17	Spaanse Hoek 2	14,0	3,724
18	Goorweg 4a	14,0	6,066
19	Goorweg 6	14,0	5,004
20	Goorweg 6a/7	14,0	7,164

Bij het bepalen van de geurhinder geldt als vuistregel dat de voorgrondbelasting maatgevend is indien deze tenminste de helft bedraagt van de achtergrondbelasting. Op alle rekenpunten is de voorgrondbelasting het meest maatgevend. Aan de hand van de meest bepalende belasting is het percentage geurgehinderde berekend. In onderstaande tabel zijn de voor- en achtergrondbelasting en het percentage geurgehinderde weergegeven.

Tabel 3: Vergelijking rekenresultaten

Rekenpunt	Achtergrondbelasting	Voorgrondbelasting	Meest bepalende	Percentage geurgehinderden (%)
4	6,663	7,4	Voorgrond	16
5	5,126	4,3	Voorgrond	11
6	4,833	4,5	Voorgrond	11
7	3,914	3,2	Voorgrond	9
8	5,436	6,2	Voorgrond	14
9	5,111	5,7	Voorgrond	14
10	5,560	5,8	Voorgrond	14
11	5,161	5,2	Voorgrond	13
12	2,386	2,0	Voorgrond	6
13	2,515	1,7	Voorgrond	5
14	2,327	1,7	Voorgrond	5

15	3,422	2,7	Voorgrond	8
16	2,966	2,1	Voorgrond	6
17	3,724	1,5	Achtergrond	6
18	6,066	1,5	Achtergrond	9
19	5,004	1,3	Achtergrond	7
20	7,164	1,4	Achtergrond	10

PRA Odournet BV heeft in opdracht van het ministerie van VROM de relatie tussen geurbelasting en geurhinder onderzocht. Aan de hand van de meest bepalende belasting is het percentage geurgehinderde berekend. Ter plaatse van de rekenpunt 1 en 5 is het percentage geurgehinderde het hoogst (16-14%). Het RIVM hanteert bij haar milieuraapportages voor het aspect geurhinder onderstaande milieukwaliteitscriteria:

Tabel 4: GGD-richtlijn geurhinder (oktober 2002)

Milieukwaliteit	Geurgehinderden [%]
zeer goed	< 5
goed	5 – 10
redelijk goed	10 – 15
matig	15 – 20
tamelijk slecht	20 – 25
slecht	25 – 30
zeer slecht	30 – 35
extreem slecht	35 – 40

Geconcludeerd kan worden dat de geurbelasting op de geurgevoelige objecten na uitbreiding binnen een milieukwaliteit valt welke aangemerkt kan worden als ‘matig’ tot ‘redelijk goed’. Deze conclusie is gebaseerd op de Handreiking ‘Wet geurhinder en veehouderij’, mei 2007, SenterNovem.

In de voorgrondbelasting is een wettelijke grens van 14 Oue/m³ toegestaan, dit staat gelijk aan 25% geur gehinderde. Dit percentage wordt door de gemeente derhalve als aanvaardbaar gehanteerd, daar er geen geurverordening is vastgesteld. Daar in onderhavige aanvraag sprake is van een maximaal percentage aan geurgehinderde van 16%, moet geconcludeerd worden dat de aangevraagde situatie onder de noemer van een acceptabel woon- en leefklimaat valt.

Conclusie.

De beoogde situatie voldoet aan de Wet geurhinder en veehouderij en vindt plaats binnen een aanvaardbaar woon- en leefklimaat.

5.6 Ammoniak.

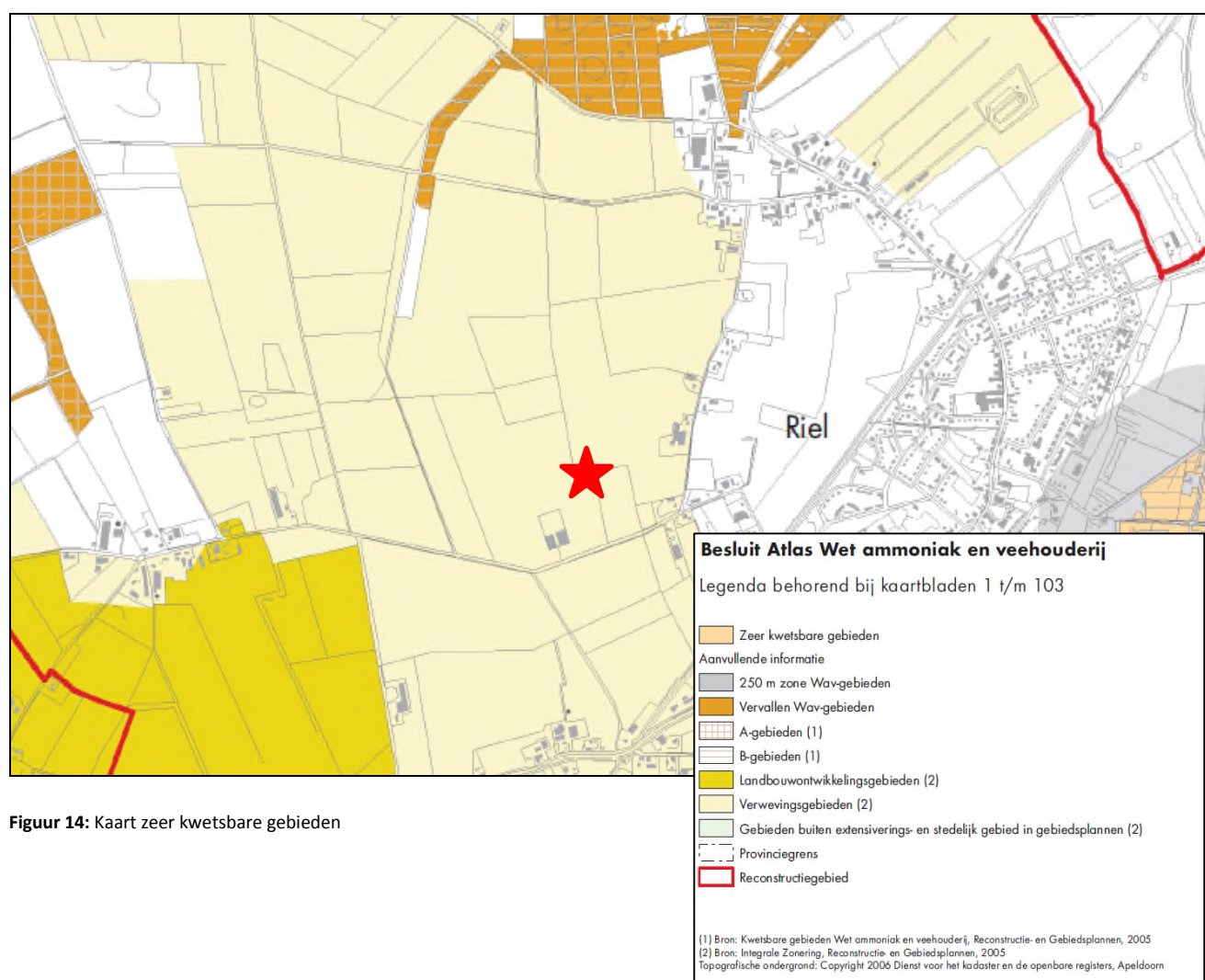
De Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is het exclusieve toetsingskader voor ammoniakemissies van veehouderijen. In de Wav zijn regels gesteld voor het oprichten en uitbreiden van veehouderijen die zijn gelegen in of op minder dan 250 meter van een (zeer) kwetsbaar bos- of natuurgebied.

Deze bedrijven mogen hun bedrijf slechts uitbreiden indien de ammoniakemissie na uitbreiding niet hoger is dan het gecorrigeerde emissieplafond. Wanneer de ammoniakemissie op grond van de geldende vergunning lager is dan het gecorrigeerde emissieplafond, mag de ammoniakemissie na uitbreiding niet hoger zijn dan de vergunde ammoniakemissie.

In Figuur 14 is een deel van de kaart met zeer kwetsbare gebieden weergegeven. Hierop is te zien dat het bedrijf buiten een zone van 250 meter van een zeer kwetsbaar gebied ligt. In het kader van de wet ammoniak en veehouderij kan het bedrijf uitbreiden in ammoniak.

Voor de berekening van de ammoniakemissie van onderhavig initiatief wordt het aantal dieren dat in de inrichting aanwezig is vermenigvuldigd met de emissiefactoren zoals deze genoemd zijn in artikel 1 van de Wet ammoniak en veehouderij. In het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij wordt onder meer geregeld aan welke maximale emissiewaarde stalsystemen moeten voldoen.

De emissiefactor van het toegepaste stalsysteem in alle drie de stallen is lager dan de maximale emissiewaarden (0,045 kg NH₃ per dier) uit het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. In de aanvraag wordt immers toepassing gegeven aan mixluchtventilatie voor alle stallen. Dit kent een emissie van 0,037 kg NH₃ per dier. Derhalve voldoet het bedrijf aan het Besluit Huisvesting.

Figuur 14: Kaart zeer kwetsbare gebieden

5.7 Richtlijn Industriële Emissies.

De 'Richtlijn Industriële Emissies' is een Europese richtlijn welke op 6 januari 2011 in werking is getreden en is gericht op het terugdringen van milieuverontreiniging. Binnen 2 jaar moet deze

richtlijn door de lidstaten in nationale wet- en regelgeving zijn neergelegd. Hiertoe is op 13 oktober 2012 het implementatiebesluit genomen. Het implementatiebesluit van de 'Richtlijn Industriële Emissies' is op 1 januari 2013 in werking getreden.

De IPPC-richtlijn is in de 'Richtlijn Industriële Emissies' geïntegreerd. Het doel van de IPPC-richtlijn en daarmee de 'Richtlijn Industriële Emissies' is het voorkomen, dan wel beperken, van verontreiniging door industriële activiteiten die in een bijlage van de richtlijn zijn opgesomd. Ook "grote" intensieve veehouderijen (meer dan 750 fokzeugen, 2.000 vleesvarkens >30 kg of 40.000 plaatsen voor pluimvee) vallen onder de werking van de richtlijn (gpbv-bedrijven).

De richtlijn bepaald onder andere dat vergunningen voor de industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen, met name door de toepassing van de Best Beschikbare Techniek (BBT of BAT). Het begrip BBT komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om richting te geven aan het begrip BBT organiseert de Europese Commissie een uitwisseling van informatie over BAT. Het resultaat van de informatie-uitwisseling wordt vastgelegd in zogeheten BREF-documenten (BAT Reference Documents).

Aan de BREF's worden de BBT-conclusies over de emissieniveaus toegevoegd. Binnen vier jaar na vaststelling van deze BBT-conclusies door een comité van de Lidstaten moeten tevens alle bestaande bedrijven aan deze conclusies voldoen.

Door het ministerie is een beleidslijn opgesteld voor de IPPC omgevingstoetsing Ammoniak en veehouderij. In deze beleidslijn worden met name regels gesteld voor de toename van ammoniakemissies van IPPC-bedrijven. Tot een emissie van 5.000 kg per jaar mag een bedrijf uitbreiden met toepassing van BBT. Bij een toename van de ammoniakemissie boven de 5.000 kg/jaar dient een extra reductie van de ammoniakemissie te worden bewerkstelligd (BBT+). Indien de ammoniakemissie boven de 10.000 kg/jaar uitstijgt wordt een nog hogere reductie voorgeschreven (BBT++). Eén van de uitgangspunten van de beleidslijn is, dat vergunde rechten in beginsel niet worden aangetast.

De beoogde bedrijfsopzet voldoet ruimschoots aan de IPPC-richtlijn door het toepassen van mixluchtventilatie in alle drie de stallen (zie onderstaande tabel). Dit aspect is eveneens getoetst in het kader van de omgevingsvergunningaanvraag welke reeds bij de gemeente Goirle is ingediend.

	BBT				BBT+			
	Totaal aantal dieren	Aantal dieren	max. emissiewa arde		Aantal dieren	max. emissiewa arde		
Gespeende biggen			0,23	0,00		0,21	0,00	
Kraamzeugen			2,9	0,00		2,5	0,00	
Guste en dragende zeugen			2,6	0,00		2,3	0,00	
Vleesvarkens			1,4	0,00		1,1	0,00	
Opfokzeugen			1,4	0,00		1,1	0,00	
Dekberen			5,5	0,00			0,00	
Legkippen			0,125	0,00		0,11	0,00	
Vleeskuikenouderdieren			0,435	0,00		0,25	0,00	
Opfokhennen van legrassen			0,17	0,00		0,051	0,00	
Vleeskuikens	166.050	111.111	0,045	5.000,00	54.939	0,037	2.032,74	
Totaal				5.000,00			2.032,74	

Overige dieren waarvoor geen
BBT is vastgesteld kg NH₃

Maximale emissiewaarde op basis van Beleidslijn IPPC omgevingstoets ammoniak en veehouderij
7.032,74 kg NH₃

5.8 Bodem.

Bij het opstellen van een wijzigingsplan moet -ingevolge het Besluit ruimtelijke ordening- worden onderzocht of de voorgenomen bestemming niet wordt belemmerd door bodemverontreiniging. In het belang van de bescherming van het milieu zijn, om de bodem te beschermen, regels gesteld in de Wet bodembescherming. Deze wet is van toepassing op wijzigingsplannen die nieuwe ontwikkelingen mogelijk maken. De bodem dient geschikt te zijn voor de beoogde functie.

In dit geval gaat het om de huisvesting van pluimvee (vleeskuikens). Op grond van de jurisprudentie is een bodemonderzoek vereist indien sprake is van een ruimte waar per dag gedurende meer dan 2 uur mensen verblijven. Het betreft hier onder andere woningen, kantoorruimtes en (zorg) instellingen. Daarnaast is een bodemonderzoek vereist indien uit de bodemkwaliteitskaart blijkt dat sprake is van een verontreinigde situatie. Op basis van huidig en historisch gebruik is bij de gemeente geen indicatie bekend die ter plaatse zou kunnen wijzen op enige vorm van bodemverontreiniging. Er verblijven in de nieuwe gebouwen minder dan 2 uur per dag mensen. Hierdoor is verder onderzoek naar de bodemkwaliteit niet noodzakelijk.

Binnen de bedrijfsvoering vinden verder nauwelijks bodembedreigende activiteiten plaats. Enkel het onderhoud aan de werktuigen, de opslag van reinigings- en bestrijdingsmiddelen, diergeneesmiddelen, opslag van olie en de dieseltank en opslag van voer ten behoeve van de veehouderij kan als bodembedreigende activiteit aangemerkt worden. Door gebruik te maken van vloestofkerende vloeren, lekbakken en afgesloten kasten wordt het bodembedreigende risico verwaarloosbaar gemaakt. Bovendien wordt er goed toezicht gehouden en zijn er maatregelen getroffen om dit zoveel mogelijk te beperken (zoals absorptiemateriaal, visuele controle etc.).

Conclusie.

De voorgenoemde ontwikkeling van het plangebied ondervindt ten aanzien van bodem geen belemmeringen.

5.9 Natuur.

De bescherming van de natuur is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998, die waardevolle natuurgebieden beschermt, en de Flora- en faunawet, die soorten beschermt. De Natuurbeschermingswet 1998 vormt de Nederlandse uitwerking van de Europese Vogelrichtlijn en Habitatrichtlijn.

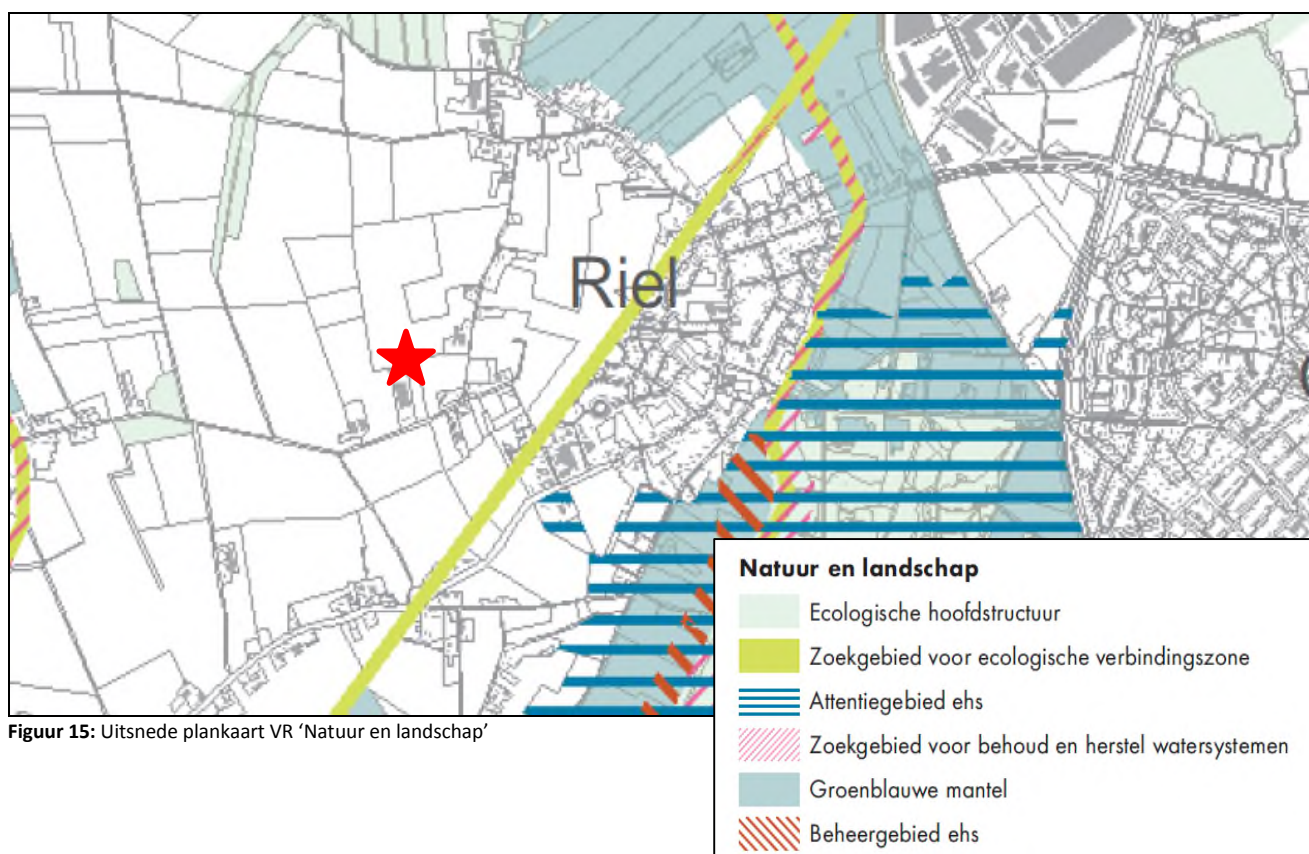
5.9.1 Gebiedsbescherming.

EHS.

Het plangebied is niet gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur, zoals opgenomen in de provinciale Verordening ruimte (zie Figuur 15). Het meest nabij gelegen gebied (gelegen tussen de Gilzerbaan en de Goorweg) is gelegen op circa 700 meter afstand van het plangebied. Dit gebied is gelegen ten noordwesten van het plangebied.

Conclusie.

Onderhavig initiatief heeft, gezien de afstand, geen invloed op de ontwikkeling en inrichting van dit aangewezen EHS-gebied.

Figuur 15: Uitsnede plankaart VR 'Natuur en landschap'

Natuurbeschermingswet 1998.

De Natuurbeschermingswet 1998 is een wet van 25 mei 1998, houdende regels ter bescherming van natuur en landschap. De Natuurbeschermingswet 1998 is in werking getreden op 1 oktober 2005.

Deze wet regelt aanwijzing, beheer en bescherming van gebieden die vanwege bijzondere natuurwaarden zijn aangewezen als Natura 2000-gebied of Beschermd Natuurmonument. Daarnaast heeft de provincie Noord-Brabant o.g.v. de Natuurbeschermingswet 1998 op 9 juli 2010 een provinciale verordening vastgesteld. Deze Verordening Stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant is in werking getreden per 15 juli 2010. In de verordening zijn de technische eisen, salderingsmogelijkheden en de procedures vastgesteld.

Daarnaast is op 29 maart 2013 een gewijzigde Verordening Stikstof in werking getreden. In deze Verordening is bepaald dat de voormalige melding in het kader van deze verordening is komen te vervallen en dat om een eventuele saldering (zoals in het vervolg van deze paragraaf wordt toegelicht) samen met de aanvraag om Natuurbeschermingswet wordt besloten.

Voor onderhavige aanvraag is op 30 maart 2013 een aanvraag om Natuurbeschermingswet vergunning aangevraagd bij Provincie Noord-Brabant. Daar er sprake is van een afname in ammoniakdepositie is een aanvullend verzoek tot saldering uit de provinciale depositiebank niet aangevraagd. Na aanvulling op 6 mei 2013, heeft provincie Noord-Brabant op 21 juli 2013 het ontwerpbesluit genomen over de Natuurbeschermingswetvergunning. Deze ontwerpbeschikking ligt momenteel ter inzage. In Bijlage 7, tabel 7.1 is een samenvatting van de toegepaste berekeningen uit onderhavige aanvraag opgenomen.

Toetsing.

Voor de berekening van de ammoniakdepositie zijn Natura 2000-gebieden en Beschermd Natuurmonumenten binnen een straal van 25 km opgenomen. In tabel 7.1, in bijlage 7 zijn deze gebieden opgenomen.

Beschermd Natuurmonumenten.

Voor de Beschermd Natuurmonumenten moet volgens provincie Noord-Brabant worden uitgegaan van de geldende vergunning op 7 december 2004 of een verleende natuurbeschermingswet vergunning. Dit is conform de uitgangspunten die gehanteerd worden in de Beleidsregel stikstof en beschermd natuurmonumenten Noord-Brabant. Voor onderhavige aanvraag betreft dit de verleende milieuvergunning, d.d. 21 december 2001.

Zoals uit de berekeningen blijkt is er sprake van een afname van depositie op de Beschermd Natuurmonument t.o.v. de uitgangssituatie voor dat betreffende gebied. (Hildsven enz.) Voor dit gebied zijn daardoor significant negatieve effecten, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen, uit te sluiten.

Habitatrichtlijngebieden (Natura2000).

Voor de Habitatrichtlijngebieden moet volgens provincie Noord-Brabant worden uitgegaan van de geldende vergunning op 7 december 2004 of een verleende natuurbeschermingswetvergunning. Dit is conform de Natuurbeschermingswet 1998 en de uitgangspunten die gehanteerd worden in de provinciale Verordening Stikstof en Natura 2000 Noord-Brabant. Voor onderhavige aanvraag betreft dit tevens verleende milieuvergunning, d.d. 21 december 2001.

Zoals uit de berekeningen blijkt is er sprake van een afname van depositie op voor verzuring gevoelige habitats in een Habitatrichtlijngebied t.o.v. de uitgangssituatie voor de betreffende gebieden (Ulvenhouts Bos, Kampina en Oisterwijkse bossen en vennen en Regte Heide en Riels Laag etc.) Voor deze gebieden zijn daardoor tevens significant negatieve effecten, gelet op de instandhoudings- doelstellingen, uit te sluiten.

Vogelrichtlijngebieden (Natura2000).

Voor de Vogelrichtlijngebieden betreft de referentiedatum de datum van aanwijzing van het gebied, of een eerder verleende natuurbeschermingswetvergunning. Voor 'Kampina & Oisterwijkse Vennen' geldt de toetsingsdatum van 10 juni 1994 en voor 'Biesbosch' de toetsingsdatum 11-10-1996. Bij de Vogelrichtlijngebieden is in tegenstelling tot de eerder aangehaalde type gebieden sprake van een toename, vanwege het feit dat het bedrijf pas op 24 oktober 1995 is opgericht. Dit is na de referentiedatum van 10-06-1994, waardoor de ammoniakemissie op het Vogelrichtlijngebied 'Kampina & Oisterwijkse Vennen' 0 kg NH₃ bedraagt op deze referentiedatum. Ook voor het Vogelrichtlijngebied 'Biesbosch' is sprake van een toename in ammoniakemissie.

Voor de effecten van stikstof op de vogelrichtlijngebieden wordt verwezen naar het Alterra-rapport: Alterra Wageningen UR heeft in opdracht van provincie Noord-Brabant het rapport 'Effecten van stikstof op vogelsoorten in vogelrichtlijngebieden in Noord-Brabant' (rapport 2359, oktober 2012) opgesteld waarin de effecten van stikstof op verschillende vogelsoorten in de verschillende vogelrichtlijngebieden in Noord-Brabant in beeld zijn gebracht. In dit rapport is per gebied beoordeeld wat het effect is van de stikstofdepositie op de verschillende aangewezen vogelsoorten. Voor deze twee gebieden is in de bijlage een uitgebreide beschrijving opgenomen van de mogelijke effecten op de diverse Vogelsoorten.

Uit deze beschrijving blijkt duidelijk dat een toename van stikstofdepositie geen effect heeft op instandhoudingsdoelstellingen van de voorkomende vogelsoorten. Stikstofdepositie heeft geen rechtstreeks effect op de vogels in een Natura2000-gebied. Concluderend kan worden gesteld dat stikstofdepositie vanuit het bedrijf geen negatieve effecten heeft op de instandhoudingsdoelstellingen van de vogelsoorten in de nabijgelegen Vogelrichtlijngebieden.

Dit heeft tot gevolg dat er geen negatieve (significantie) effecten op de voor verzuringgevoelige gebieden te verwachten zijn. De overige aspecten staan in bijgaand schema weergegeven:

De uitbreiding van de veehouderij kan naast stikstofdepositie ook andere negatieve effecten hebben op de Natura 2000 gebieden. Per mogelijk effect wordt hierbij een korte beschrijving gegeven:

Oppervlakteverlies: De veehouderij is gelegen op 1,36 km van de rand van het Natura 2000gebied. Doordat de veehouderij buiten het gebied is gelegen blijft de oppervlakte van het gebied gelijk en vindt er geen verslechtering plaats.

Versnippering: Er vindt geen versnippering plaats doordat de veehouderij buiten het gebied is gelegen.

Verontreiniging: Gelet op de grote afstand van de veehouderij tot het gebied is er geen negatief effect te verwachten op de habitattypen binnen het Natura 2000 gebied.

Verdroging: Vanuit de veehouderij wordt er geen water onttrokken uit het Natura2000 gebied. De beoogde ontwikkeling heeft geen effect op de verdroging binnen het gebied.

Verstoring door geluid: De geluidsuitstraling vanuit het bedrijf wordt beperkt door zo veel mogelijk activiteiten in pandig uit te voeren. De geluidsuitstraling vanuit het bedrijf is beperkt tot enkele honderden meters buiten de inrichting. Het natura2000 gebied is gelegen op 1,36 km van het bedrijf, hierdoor is er geen negatief effect te verwachten.

Optische verstoring: Doordat de veehouderij is gelegen op een grotere afstand van het Natura-2000 gebied is er geen effect op de optische verstoring te verwachten.

Verstoring door mechanische effecten: Vanuit de veehouderij worden geen mechanische

handelingen uitgevoerd binnen het Natura2000 gebied.

Bewuste verandering soortensamenstelling: De uitbreiding van de veehouderij heeft geen effect op de verandering van de soortensamenstelling omdat het bedrijf op grotere afstand van het gebied is gelegen.

Conclusie.

De beoogde ruimtelijke ontwikkeling zorgt, gezien bovenstaande argumentatie, met zekerheid niet voor (significante) negatieve effecten op de Natura 2000-gebieden en Beschermde Natuurmonumenten en kan derhalve ook vanuit het ruimtelijke spoor doorgang krijgen.

5.9.2 Soortenbescherming.

Naast gebiedsbescherming vindt bescherming van soorten plaats via de Flora- en faunawet, die op 1 april 2002 in werking is getreden. Deze wet bundelt de bepalingen over soortenbescherming die voorheen in verschillende wetten waren opgenomen. Ook is in deze wet opnieuw vastgesteld welke planten- en diersoorten in Nederland beschermd zijn. Belangrijkste consequentie van deze wet is dat ontheffing moet worden aangevraagd voor uitvoeringswerkzaamheden in de meest brede zin van het woord, als een soort of leefgebied van een beschermde soort door deze werkzaamheden kan worden aangetast. De Flora- en faunawet onderscheidt drie categorieën beschermde soorten. In navolgende tabel zijn deze categorieën uiteengezet.

categorieën	omschrijving
Algemene soorten	Zeer algemene soorten (genoemd in Tabel 1 van de AMVB) en voor de meeste situaties vrijgesteld voor een ontheffingsaanvraag.
Overige soorten	Soorten die genoemd zijn in Tabel 2 van de AMVB. Voor de meeste situaties vrijgesteld voor een ontheffingsaanvraag indien men werkt volgens een door de Minister goedgekeurde gedragscode.
Soorten, genoemd in bijlage IV van de Habitatrichtlijn en in bijlage 1 van de AMVB	Soorten die genoemd zijn in Tabel 3 van de AMVB. Deze soorten genieten de zwaarste bescherming. Voor ruimtelijke ontwikkeling en inrichting geldt ten aanzien van deze soorten dat er altijd een ontheffing moet worden aangevraagd waarvoor een uitgebreide toets geldt.

Vogelsoorten zijn niet in de verschillende tabellen van de Flora- en faunawet opgenomen. Alle vogelsoorten genieten in Nederland een gelijke bescherming. Samengevat kan worden geconcludeerd dat voor de meeste situaties thans een vrijstelling geldt. Voor bepaalde typen werkzaamheden geldt een vrijstelling als men handelt volgens een door de Minister goedgekeurde gedragscode. In specifieke gevallen moet een ontheffing worden aangevraagd.

Voor ruimtelijke ontwikkelingen in een gebied die negatieve effecten kunnen opleveren voor soorten uit de eerste categorie (streng beschermde soorten) is een ontheffingsaanvraag noodzakelijk, waarbij een uitgebreide toets geldt. Voor de tweede categorie soorten (beschermde soorten) is een vrijstelling van toepassing, indien er gewerkt wordt volgens een door het ministerie goedgekeurde gedragscode. Ontheffing voor deze soorten is alleen nodig voor werkzaamheden die anders dan voorheen worden uitgevoerd en voor grootschalige veranderingen.

Toetsing.

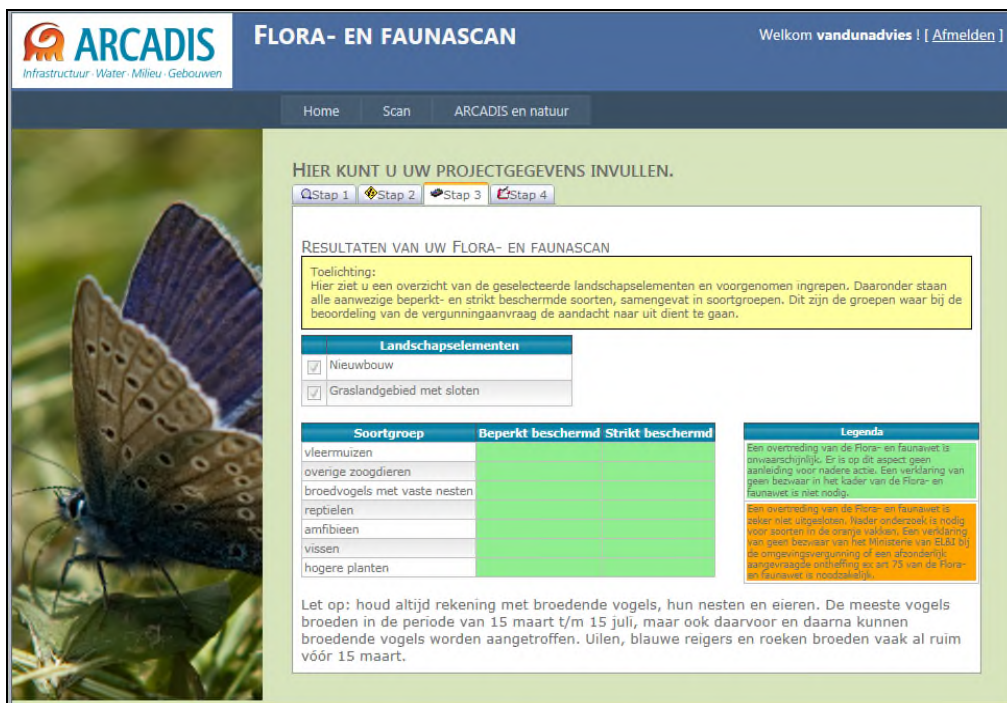
Bij het beoordelen van de in het plangebied voorkomende beschermde soorten gaat het primair om soorten die door de ingreep direct beïnvloed worden, doordat:

- Zij fysiek aangetast worden (doden/verwonden van dieren, verwijderen van planten);
- Zij verstoord worden (toename van geluid of licht);
- Hun vaste verblijfplaatsen c.q. groeiplaatsen aangetast of verstoord worden.

Gelet op de aard van het initiatief, dient met name bepaald te worden of ter plaatse van de te realiseren vormverandering van het bouwvlak en verlenging van de bestaande pluimveestallen, beschermde natuurwaarden (rode lijst soorten) bevinden, die verstoord zouden kunnen worden. Verboden handelingen dienen desondanks zoveel mogelijk te worden voorkomen en handelingen mogen niet leiden tot aantasting van de gunstige staat van instandhouding. Het (onopzettelijk) doden, verwonden of verontrusten van deze soorten dient zo veel mogelijk voorkomen te worden. Gezien het huidige intensieve gebruik van de landbouwgronden grenzend aan het vigerende bouwvlak is de aanwezigheid van beschermde of bijzondere soorten echter niet te verwachten.

Tevens kan door middel van de Flora- en Faunascan van Arcadis gekeken worden of de werkzaamheden voor het realiseren van de beoogde situatie een bedreiging vormt voor de beschermde soorten. De resultaten van deze scan zijn opgenomen in Figuur 16. Het huidige landschapselement waar de toekomstige verlengingen van de pluimveestallen gerealiseerd worden kan getypeerd worden als graslandgebied met sloten. De ruimtelijke ingreep betreft de nieuwbouw van drie pluimveestallen (verlenging). Uit de scan volgt dat de aanwezigheid van beschermde soorten en een overtreding van de Flora- en Faunawet onwaarschijnlijk is.

Zoals reeds eerder beschreven wordt het initiatief ook landschappelijk ingepast. Door gebruik te maken van inheemse plansoorten, komt dit de flora en fauna in de directe omgeving ten goede.

ARCADIS
Infrastructuur - Water - Milieu - Gebouwen

FLORA- EN FAUNASCAN

Welkom vandunadvies! [Afmelden]

Home Scan ARCADIS en natuur

HIER KUNT U UW PROJECTGEGEVENS INVULLEN.

Stap 1 Stap 2 Stap 3 Stap 4

RESULTATEN VAN UW FLORA- EN FAUNASCAN

Toelichting:
Hier ziet u een overzicht van de geselecteerde landschapselementen en voorgenomen ingrepen. Daaronder staan alle aanwezige beperkt- en strikt beschermde soorten, samengevat in soortgroepen. Dit zijn de groepen waar bij de beoordeling van de vergunningaanvraag de aandacht naar uit dient te gaan.

Landschapselementen

- ☒ Nieuwbouw
- ☒ Graslandgebied met sloten

Soortgroep	Beperkt beschermd	Strikt beschermd
vleermuizen		
overige zoogdieren		
broedvogels met vaste nesten		
reptielen		
amfibieën		
vissen		
hogere planten		

Legenda

Een overtreding van de Flora- en faunawet is onwaarschijnlijk. Er is op dit aspect geen aanleiding voor nadere actie. Een verklaring van geen bezwaar in het kader van de Flora- en faunawet is niet nodig.

Een overtreding van de Flora- en faunawet is zeker niet uitgesloten. Nadere onderzoek is nodig voor soorten in de oranje vakken. Een verklaring van geen bezwaar van het Ministerie van EL&M bij de omgevingsvergunning of een afdoende aanvraag op grond van de Flora- en faunawet is noodzakelijk.

Let op: houd altijd rekening met broedende vogels, hun nesten en eieren. De meeste vogels broeden in de periode van 15 maart t/m 15 juli, maar ook daarvoor en daarna kunnen broedende vogels worden aangetroffen. Uilen, blauwe reigers en roeken broeden vaak al ruim vóór 15 maart.

Figuur 16: Resultaten van Arcadis Flora- en faunascan

Zorgplicht

Bij realisering van het initiatief dient rekening gehouden te worden met twee algemene voorwaarden uit de Flora- en faunawet. Deze voorwaarden zijn altijd van toepassing.

- in het broedseizoen van vogels (globaal half maart tot half juni) mogen eventueel in het plangebied aanwezige vegetatie, bosjes, en opstallen niet worden verwijderd. Werkzaamheden tijdens deze periode zouden leiden tot directe verstoring van broedvogels en het broedsucces. Alle vogels zijn beschermd. Er is geen vrijstelling te verkrijgen in het kader van Flora- en faunawet voor activiteiten die vogels in hun broedseizoen zouden kunnen verstoren.
- op basis van de zorgplicht volgens artikel 2 van de Flora- en faunawet dient bij de uitvoering van de werkzaamheden voldoende zorg in acht te worden genomen voor de in het wild levende dieren en hun omgeving

Conclusie.

Een ontheffing in het kader van de Flora en faunawet wordt niet noodzakelijk geacht.

5.10 Milieueffectrapportage.

Op basis van de beschikbare gegevens blijkt dat het onderhavige conserverende wijzigingsplan niet leidt tot belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu, die noodzaken tot het opstellen van een MER of een m.e.r.-beoordeling. Onderhavig plan leidt niet tot nauwelijks tot hinder voor de omgeving (verkeer, geluid, lucht, externe veiligheid, milieuhinder).

Daarnaast is het bestemmingsplan niet kaderstellend voor een m.e.r.-plichtige activiteit en gezien de afname in ammoniakdepositie kan gesteld worden dat er geen noodzaak is tot het uitvoeren van een m.e.r. - procedure voor onderhavig wijzigingsplan.

5.11 Gezondheid voor de mens.

Gezondheidsrisico's voor omwonenden van grootschalige veehouderijen is vaak onderwerp van heftige discussies tussen burgers, ondernemers, (vee)artsen en de diverse overheidsinstanties. Omdat er natuurlijk geen gezondheidsrisico's mogen ontstaan door de exploitatie van een veehouderij is dit één van de eisen waaraan een locatie moet voldoen om een duurzame locatie te zijn.

Gezondheidsrisico's zijn een optelsom van blootstelling, gevaar en impact. Bij blootstelling wordt er gekeken hoeveel ziekteverwerker een persoon binnen moet krijgen om geïnfecteerd te raken of ziek te worden. Gevaren zijn er in diverse vormen, zoals biologisch (bijv. ziekteverwekkende bacteriën), chemisch (bijv. diergeneesmiddelen of bestrijdingsmiddelen) of fysisch (zoals elektriciteit of ter plaatse gewond raken). Impact staat voor de grootte van het effect dat veroorzaakt wordt.

Een kanttekening bij (de perceptie van) risicogevolgen voor de volksgezondheid moet geplaatst worden bij het gedrag van de burger. Hoe onbekender het onderwerp, des te emotioneler wordt er vaak gereageerd. Veel burgers kennen de strenge eisen uit de veehouderijsector niet en zijn daarom bang van de eventuele gevolgen. De risicoperceptie van de burger speelt daarom in belangrijke mate mee in het imago van de sector met betrekking tot volksgezondheid. Wanneer invloed uitgeoefend kan worden op een risico wordt dit minder dreigend ervaren dan factoren waar geen invloed op kan worden uitgeoefend.

Voordat een omgevingsvergunning, activiteit milieu, verleend wordt, moet het beoogde initiatief van de veehouderij getoetst worden aan diverse milieuaspecten, zoals ammoniakuitstoot, geur, fijnstof, aanwezigheid en gebruik van gevaarlijke stoffen, aan- en afvoer van meststoffen, geluid, brandveiligheid, etc. Door diverse wetten is voorgeschreven wat de maximale grenswaarden zijn waaraan een veehouderij moet voldoen. Indien een veehouderij niet voldoet, zal een vergunning dus

niet verleend worden. Er mag vanuit worden gegaan dat de grenswaarden die in de wet zijn opgenomen de volksgezondheid in voldoende mate beschermen.

Daarnaast is er op het bedrijf sprake van een strenge hygiënebarrière om de gezondheid van de dieren op het bedrijf te beschermen. Hieronder wordt verstaan:

- Een gescheiden route over het bedrijf voor 'schoon' transport en 'vuil' transport;
- Beperkt toelaten van bezoekers, alleen indien nodig (bijv. veearts);
- Bezoekers mogen alleen het bedrijf betreden, nadat een hygiënesluis is gepasseerd waar men bedrijfskleding, laarzen, mondkapjes, e.d. aantrekt;
- Bezoekers mogen alleen het bedrijf verlaten, nadat de hygiënesluis weer is gepasseerd;
- Het bijhouden van een logboek, waarin alle personen die het bedrijf bezoeken genoteerd worden (naam, datum, uur en reden van bezoek). Dit logboek kan van groot belang zijn in het kader van dierziektenbestrijding;
- Uitsluitend aankopen van voer van bedrijven met een GMP-erkenning en dit voer opslaan in afgesloten silo's/ruimtes;
- Afvoer van mest volgens de wettelijke eisen;
- Kadaveropslag en –afvoer volgens de wettelijke eisen;
- Het bestrijden van ongedierte door een professioneel bedrijf;
- Voorkomen van antibioticaresistentie door een optimaal stalklimaat, goed voer, en rekening houden met dierenwelzijn;
- Geen aanvoer van dieren van buiten het bedrijf;
- Regelmatig reinigen van het bedrijf, zoals de dierenverblijven, voer- en drinkbakken, centrale gang, erf, etc.;

Bij naleving van de milieuwetgeving, het volledig benutten van de technische mogelijkheden en het management van de hygiënebarrière worden de volksgezondheidsrisico's bij het initiatief tot een minimum beperkt.

Gezien de maatschappelijke discussie rondom infectieziekten die van dier op mens worden overgedragen (zoönosen) is het waardevol om in aanvulling op bovenstaande (algemene) uitgangspunten stil te staan bij recent wetenschappelijke uitkomsten. Het RIVM is druk doende om de gezondheidsrisico's van een veehouderij voor omwonenden in kaart te brengen. Hiertoe is op 30 november 2012 het laatste rapport openbaar gemaakt 'Gezondheidsrisico's rondom veehouderijen'. In dit onderzoek wordt antwoord gegeven op o.a. de volgende vragen:

Hoe hangt de concentratie van de diverse componenten in de buitenlucht af van de woonafstand tot een veehouderijbedrijf en van het type bedrijf?

Concentraties van bepaalde stofdeeltjes, endotoxinen en micro-organismen, zullen over het algemeen afnemen met toenemende afstand tot een bedrijf en eveneens afhangen van de mate van emissie vanuit een bedrijf. Ook de meteorologische omstandigheden en de lokale bebouwing en beplanting kunnen daarop van invloed zijn. Exacte gegevens die hier duidelijkheid over geven ontbreken echter nog. Met name de verschillen tussen grotere en kleinere bedrijven in termen van emissies zijn nog onvoldoende onderzocht. Evenmin is duidelijk hoe de algehele bedrijfsvoering die emissies precies kan beïnvloeden.

Welke gezondheidseffecten kunnen zich bij omwonenden voordoen en in hoeverre zijn die te relateren aan blootstellingsgegevens?

De commissie heeft vastgesteld dat de beschikbare wetenschappelijke informatie hierover schaars en heterogeen is en beperkte zeggingskracht heeft. De gegevensbasis is nog te smal voor conclusies

over oorzakelijke kwantitatieve verbanden tussen het optreden van gezondheidsproblemen en blootstelling aan specifieke componenten in het fijn stof. Het enige gezondheidsrisico waarvoor tot nu toe wel stevig wetenschappelijk bewijs bestaat zijn uitbraken van Q-koorts.

Wat is een geschikt kader om de gezondheidsrisico's van de intensieve veehouderij te beoordelen?

Bij de huidige stand van kennis is het naar het oordeel van de commissie niet mogelijk één kwantitatief beoordelingskader te ontwikkelen, waarin beleidsmatig wordt vastgelegd welke risiconiveaus voor omwonenden maximaal toelaatbaar zijn.

Is het nodig en nuttig minimumafstanden tussen woongebieden en veehouderijbedrijven te hanteren?

Het is niet bekend tot welke afstand mensen in de omgeving (omwonenden, bezoekers) onder reguliere omstandigheden verhoogde gezondheidsrisico's lopen. Bij uitbraken van zoönosen (infectieziekten die van dieren op mensen kunnen worden overgedragen) weten we meer: in het geval van Q-koorts kan het om afstanden tot wel vijf kilometer gaan. Verder worden in de praktijk minimumafstanden gehanteerd op basis van geurnormen krachtens de Wet geurhinder en veehouderij. Een onmiskenbare realiteit is echter de ongerustheid van veel omwonenden. Om daaraan tegemoet te komen kan het inderdaad nuttig en nodig zijn emissiegerelateerde minimumafstanden te hanteren die niet alleen op geurbelasting gebaseerd zijn. Bij de door de commissie bepleite toepassing van het beoordelingskader zouden die dan via lokaal maatwerk moeten worden vastgesteld. Zeker zo belangrijk echter zijn maatregelen om de emissie van deeltjes uit stallen terug te dringen. Technieken zoals luchtwassers kunnen hieraan bijdragen, maar naar het oordeel van de commissie is blijvende aandacht nodig voor nieuwe vormen van bedrijfsvoering en bedrijfshygiëne en voor verduurzaming van de veehouderijsector als geheel.

Gezien deze samenvatting en de overige bepalingen welke zijn opgenomen in het rapport wordt er geen nieuwe informatie bekend gemaakt. Er zijn aanwijzingen dat omwonenden van veehouderijbedrijven blootgesteld kunnen worden aan micro-organismen en aan stoffen afkomstig van micro-organismen (met name endotoxinen) en dat zich daarbij effecten op de luchtwegen kunnen voordoen. Er zijn echter nog steeds te weinig gegevens om dit met zekerheid vast te stellen en hierbij dus ook maatregelen voor te nemen. De gemaakte conclusies kunnen derhalve nog geen betekenis krijgen bij concrete planvorming.

Daarnaast is begin 2013 het proefschrift 'Coxiella burnetii in pregnant goats' door de Universiteit van Wageningen gepubliceerd. Uit dit onderzoek blijkt dat melkgeiten en –schapen de enige bron waren van de Nederlandse Q-koortsuitbraak in 2008. Er zijn geen aanwijzingen gevonden dat mensen besmet zijn geraakt vanuit andere diersoorten, zoals runderen, pluimvee en varkens. Dit is inzichtelijk gemaakt door de types Q-koortsbacteriën te karakteriseren van bijvoorbeeld mensen, geiten, schapen, rundvee, varkens e.d. en deze te vergelijken met het uitbraaktype.

Milieuaspecten kunnen op twee manieren invloed hebben op de volksgezondheid, te weten direct of indirect. Een direct effect wil zeggen dat er een directe verhouding is tussen de blootstelling aan een bepaalde milieufactor en een lichamelijk gezondheidseffect. Dit zou bijvoorbeeld het geval zijn als er aangetoond wordt dat bepaalde emissies gezondheidseffecten veroorzaken of door middel van zoönosen. Echter, is er vooralsnog uit onderzoeken niet gebleken dat de emissies van een veehouderij direct gerelateerd kunnen worden aan gezondheidsaspecten. Hieruit kan vooralsnog afdoende worden geconcludeerd dat de grenswaarden voor emissies die in de wet zijn opgenomen de volksgezondheid in voldoende mate beschermen. Wat betreft zoönosen is er enkel stevig wetenschappelijk bewijs omtrent Q-koorts. Echter, is bovendien uit onderzoek gebleken dat deze zoönose niet veroorzaakt kan worden door pluimveehouderijen.

Van een indirect effect is sprake als er niet een directe relatie is tussen de blootstelling en het gezondheidseffect, maar dat er door de blootstelling wel sprake kan zijn van wijziging in gedrag of perceptie. Zo is de verwachting dat bijvoorbeeld geurhinder via mechanismen als 'stress' tot een lichamelijk gezondheidseffect kan leiden. Stress en mogelijke gezondheidseffecten kunnen echter ook diverse andere factoren, zoals levensstijl e.d., worden veroorzaakt. Het verlagen van emissies en 'hinder' ten behoeve van het voorkomen van stress zal naar verwachting dus een positief effect hebben op de volksgezondheid.

De uiteindelijke effecten op de volksgezondheid zijn naar verwachting variant gebonden. Er is geen directe relatie aangetoond tussen de effecten van emissies of mogelijke zoönosen door pluimveehouderijen. Echter, is het de verwachting dat de uitstoot van emissies wel mogelijk tot indirecte gezondheidseffecten leiden. Zonder verder wetenschappelijk onderzoek kan dit echter niet met zekerheid worden gesteld.

6 HOOFDSTUK WATER

Per 1 november 2003 is het verplicht om bij ruimtelijke ingrepen de watertoets toe te passen. Deze verplichting is wettelijk geregeld in het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). In deze watertoets moet inzicht worden geboden in de effecten van het initiatief op de waterhuishouding. In het kader van de watertoets dient de gemeente voorafgaand aan de procedure het voornemen van de ruimtelijke ingreep aan het waterschap te verzenden. De gemeente en het waterschap kunnen afspraken maken over de wijze waarop het aspect water in het ruimtelijk plan is opgenomen. In deze waterparagraaf komen de volgende onderdelen aan bod:

- Beschrijving waterrelevant beleid;
- Bestaande waterhuishoudkundige situatie;
- Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

In het kader van onderhavige aanvraag is reeds bij Waterschap Brabantse Delta een waterwetvergunning aangevraagd. Deze vergunning is verleend op 21 september 2012. Deze vergunning vormt derhalve het uitgangspunt voor onderhavige uitwerking.

6.1 Waterrelevant beleid.

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW) is vanaf 22 december 2000 van kracht. De KRW heeft als doel om te komen tot schone, ecologisch gezonde stroomgebieden, waarin water op een duurzame manier wordt gebruikt. Om dit doel te bereiken is een systematiek opgesteld die alle Europese lidstaten in de nationale wetgeving moeten implementeren en uitvoeren. De Nederlandse regering heeft invulling aan de KRW gegeven middels de Waterwet, die in werking is getreden op 22 december 2009. De Waterwet regelt het beheer van het oppervlakte- en grondwater en verbetert ook de samenhang tussen het waterbeleid en ruimtelijke ordening. De visies met betrekking tot het waterbeleid worden door de verschillende bestuurslagen in diverse plannen beschreven. Het Rijk stelt een Nationaal Waterplan op, de provincies maken Regionale Waterplannen en de Waterschappen leggen hun visie vast in de Waterbeheerplannen.

Het Nationaal Waterplan 2009 – 2015 (NWP) is het rijksplan voor het Nederlandse waterbeleid. In het NWP zijn de maatregelen beschreven die in de periode van 2009 – 2015 genomen moeten worden om Nederland veilig en leefbaar te houden, de kansen die water biedt te benutten en om te komen tot een duurzaam waterbeheer. De taak aan de provincies is om deze visie en streefbeelden door te vertalen naar de Regionale Waterplannen.

Het beleid van de provincie Noord-Brabant richt zich op het bereiken en in stand houden van watersystemen die ruimte bieden aan een gezond leefmilieu voor mens, dier en plant. Daarbij zijn economische en ecologische ontwikkelingen met elkaar in evenwicht en is het hebben en houden van een veilige en bewoonbare provincie een randvoorwaarde.

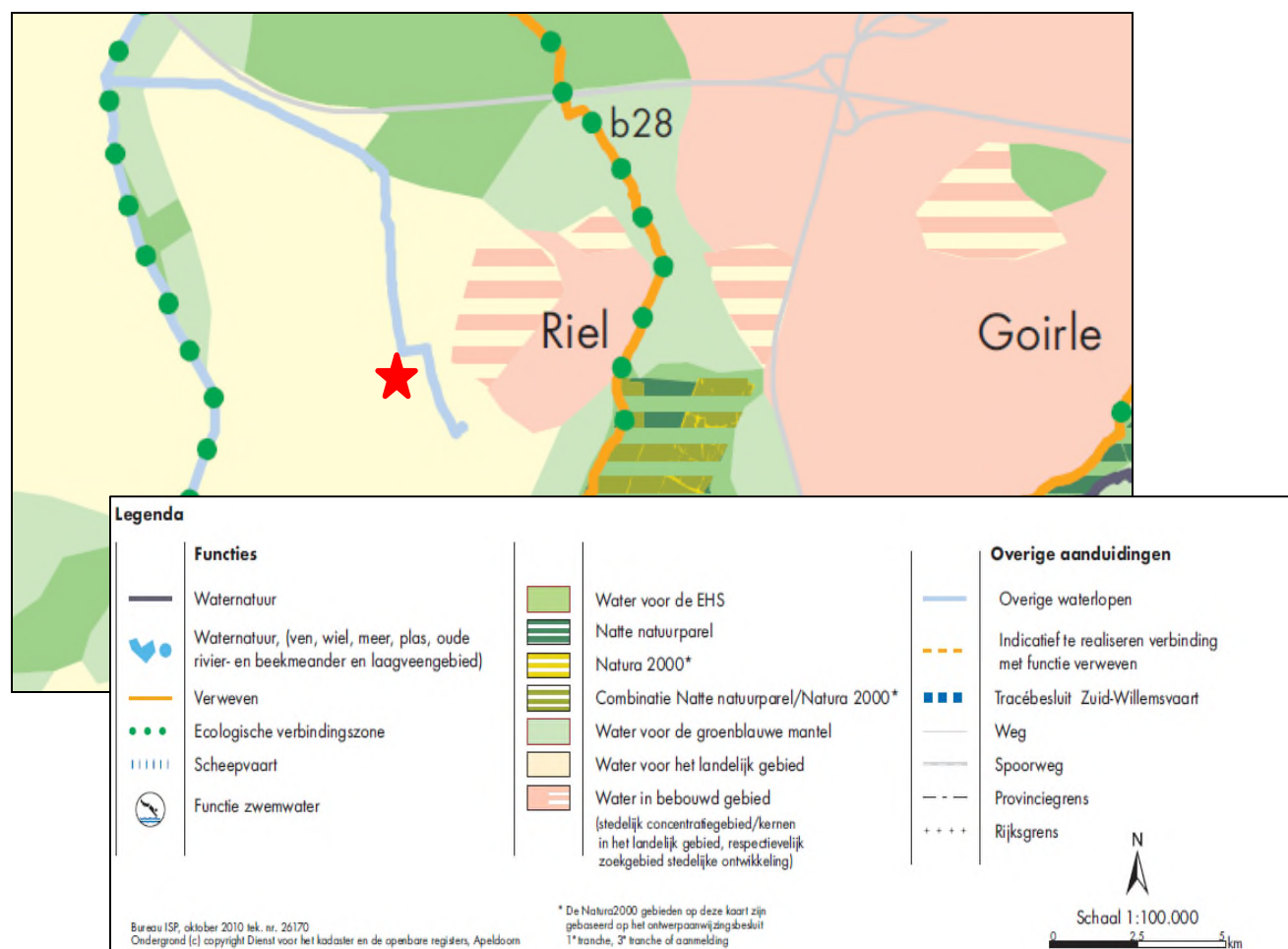
De Structuurvisie Ruimtelijke Ordening van de provincie Noord-Brabant is sinds 1 januari 2011 in werking getreden. In de structuurvisie komen over het onderwerp water de volgende aspecten aan bod:

- Een robuust en veerkrachtig water- en natuursysteem; Bij toekomstige ontwikkelingen in stad en land wil de provincie dat het patroon van beken en kreken beter beleefbaar wordt. Daarnaast worden water-, natuur- en recreatieve ontwikkelingen in de toekomst beter afgestemd op de samenbindende waterstructuur en het systeem wordt meer ingericht op de gevolgen van klimaatverandering. De ecologische hoofdstructuur wordt versterkt door meer verbinding te maken tussen het natuursysteem en het watersysteem. Positieve gevolgen hiervan zijn o.a. een verbetering van de natuurgebieden, de biodiversiteit en de landschappelijke en recreatieve kwaliteit van Noord-Brabant.

- Een betere waterveiligheid door preventie; Er wordt getracht de watervoerende capaciteit van het winterbed te vergroten in combinatie met het concept van een doorbraakvrije dijk, om zo de waterveiligheid preventief te verbeteren. Daarnaast zal er op lange termijn een aantal gebieden gereserveerd worden voor de verruiming van de grote rivieren.
- Koppeling van waterberging en droogtebestrijding; De provincie gaat ervan uit dat de wateroverlast in de regionale watersystemen in 2015 grotendeels aangepakt is, waarbij de trits 'vasthouden, bergen en afvoeren' als uitgangspunt geldt. Daarnaast ziet de provincie kansen om met behulp van brongebieden de natuur te ontwikkelen en droogte te bestrijden.

De watertoets en de wijze waarop de provincie daar mee omgaat is beschreven in het Provinciaal Water Plan (PWP). Provinciale Staten hebben op 20 november 2009 het Provinciaal Waterplan 2010 – 2015 'Waar water werkt en leeft' vastgesteld. Het doel van dit plan is dat het water bijdraagt aan een gezonde omgeving voor mens, dier en plant, waarin we veilig kunnen wonen en waar ruimte is voor economische, maatschappelijke en ecologische ontwikkelingen. Gemeenten en waterschappen dienen hun waterbeleid te baseren op de uitgangspunten die de provincie in hun PWP stelt.

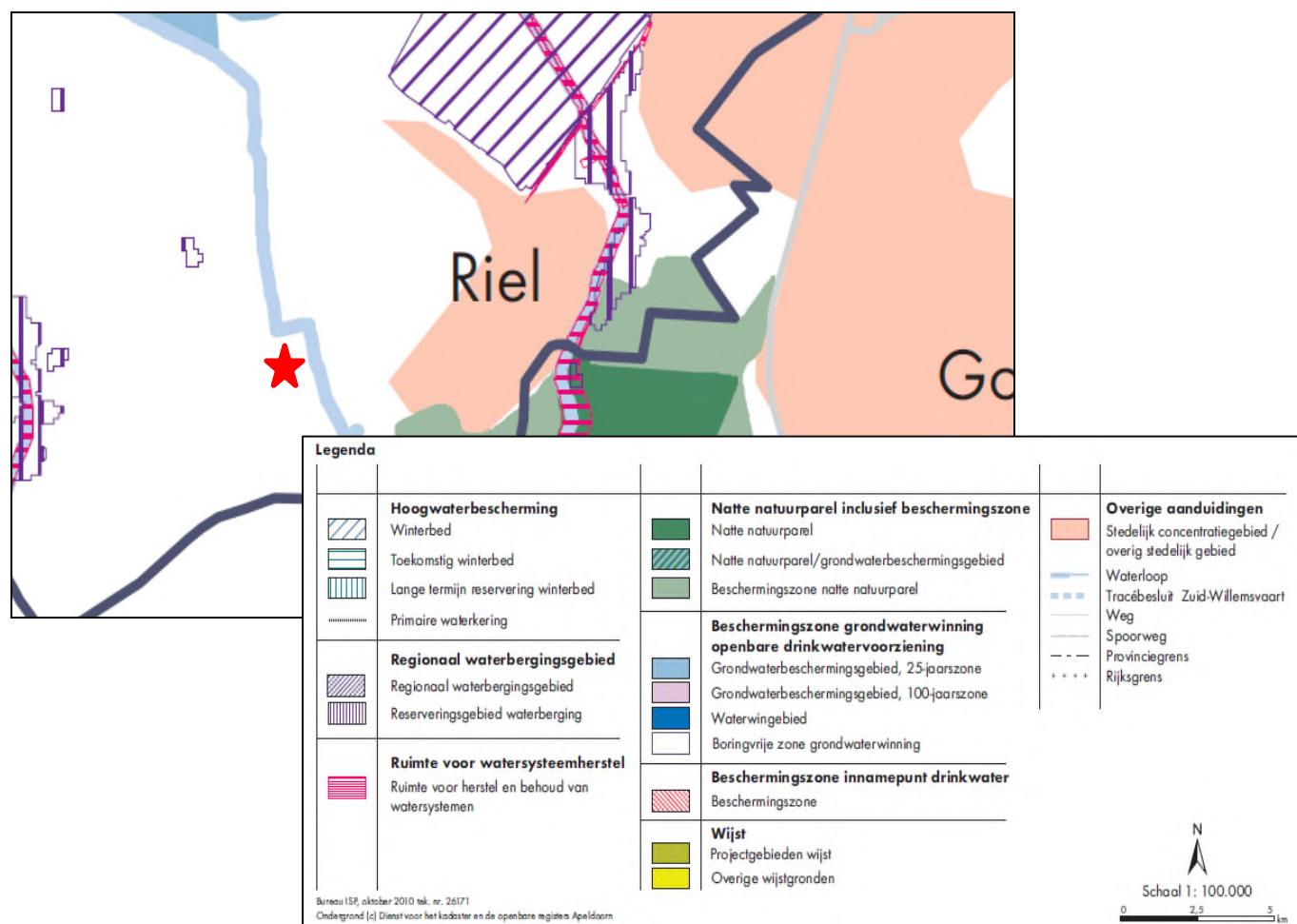
Zoals weergegeven is in Figuur 17 heeft het plangebied in het PWP de waterhuishoudkundige functie 'Water voor het landelijk gebied' toegekend gekregen.

Figuur 17: Uitsnede plankaart PWP 'Waterhuishoudkundige functies'

Onder 'landelijk gebied' vallen de aanduidingen 'gemengd landelijk gebied' en 'accentgebied agrarische ontwikkeling' uit de Structuurvisie ruimtelijke ordening. Het waterbeheer richt zich op het scheppen en behouden van de waterhuishoudkundige voorwaarden die nodig zijn voor een duurzame en concurrerende landbouw, met als randvoorwaarde de verplichtingen uit de Kaderrichtlijn Water en afstemming met maatregelen voor de Natura 2000-gebieden en de Natte natuurplets. Voor het overige geldt geen specifiek beschermingsbeleid.

Het plangebied heeft, zoals te zien is in Figuur 18, geen aanduiding gekregen in de Structuurvisie Water. Gezien vanuit het beleidskader van de Structuurvisie Water is dus geen specifiek beschermingsregime van toepassing op onderhavig plangebied.

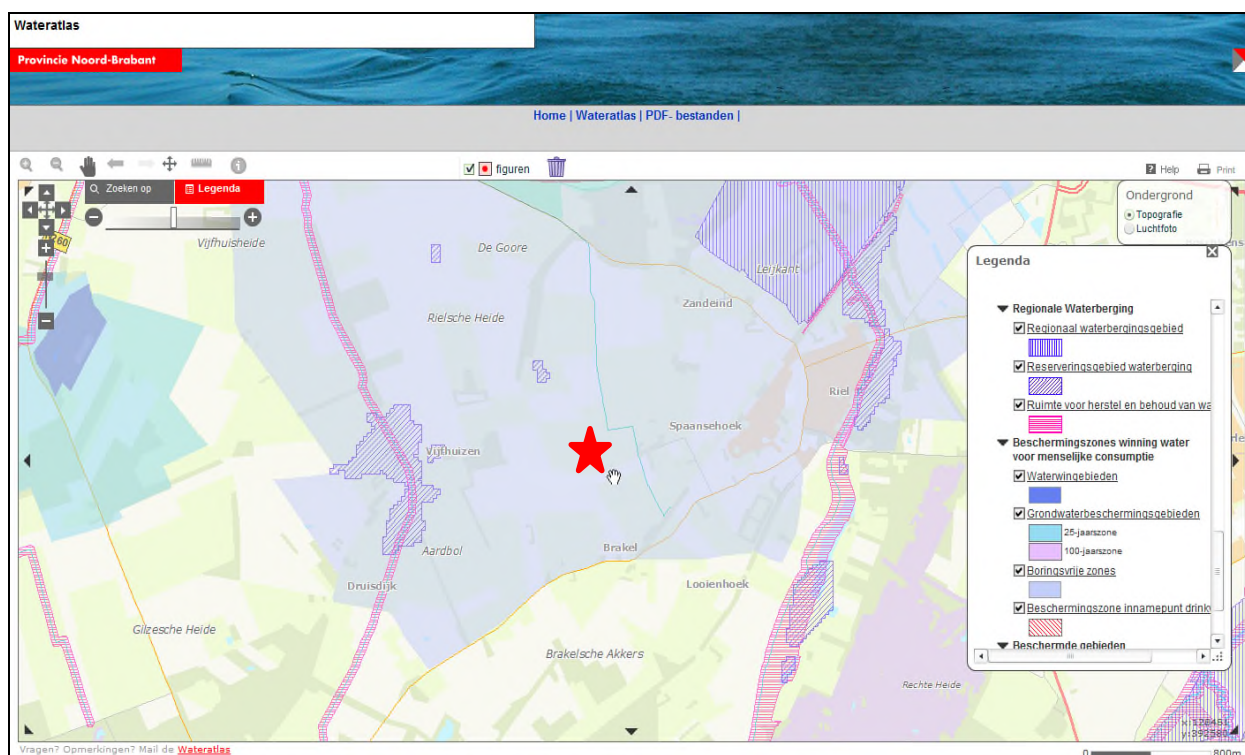

Figuur 2: Uitsnede plankaart PWP 'Structuurvisie water'

Wel dient opgemerkt te worden dat de locatie gelegen is binnen een boringvrije zone. Op Figuur 19 is dit weergegeven. Provincie Noord-Brabant vindt het belangrijk dat al het grondwater (diep en ondiep) van goede kwaliteit is en blijft. Dit is niet alleen belangrijk voor de Brabantse natuur, maar ook omdat het grootste deel van het drinkwater in Brabant afkomstig is uit grondwater. Om ervoor te zorgen dat er in de toekomst voldoende schoon grondwater voor menselijke consumptie voorhanden is, wordt het grondwater in een aantal gebieden beschermd met speciale zones, waaronder de boringvrije zones.

Boringsvrije zone: In deze gebieden is het behoud van de beschermende kleilaag van belang. Er gelden verbodsregels voor activiteiten als boren en graven waardoor de kleilaag beschadigd kan worden. Met speciale maatregelen is boren en graven soms wel toegestaan. Het doel hiervan is te verhinderen dat eventuele verontreinigingen de diepere waterlagen bereiken. Deze regels hieromtrent zijn opgenomen in de Provinciale Milieuverordening en in de Verordening ruimte.

Aangezien er geen sprake is van het boren danwel graven van de grond, waardoor een eventuele kleilaag geschaad kan worden, heeft dit voor onderhavige situatie geen gevolgen. Het uitgraven van de stallen gaat niet verder dan maximaal 0,70 meter –mv. In dit gedeelte is geen kleilaag aanwezig.

Figuur 19: Uitsnede wateratlas 'regionale waterberging'

Gezien hetgeen hierboven beschreven past onderhavig initiatief binnen het beleidskader van de PWP.

6.2 Bestaande waterhuishoudkundige situatie.

In de bestaande waterhuishoudkundige situatie wordt het bedrijfsafvalwater van huishoudelijke aard (afkomstig van oa. de kantine en de hygiënesluis) geloosd op het gemeentelijk riool. Het afvalwater dat vrijkomt bij het schoonspuiten van de stal wordt via de aan de achterzijde, van de oorspronkelijke stal aangelegde opvangput voor het spoelwater, opgevangen.

Voor het overige wordt er uit de inrichting enkel niet-verontreinigd hemelwater geloosd. Dit hemelwater is afkomstig van regenwater dat op de daken en erfverharding valt. Gemiddeld valt er jaarlijks 0,8 m³ niet-verontreinigd hemelwater per m² verhard oppervlak. Dit hemelwater wordt door middel van afschot van daken en erfverharding geloosd op omliggende perceelsslotsen. Op het bedrijf wordt aandacht besteed aan het schoonhouden van het verhard oppervlak. Er is sprake van good-house-keeping management. De erfverharding en de daken worden zo vaak als voor de goede orde noodzakelijk is schoon gehouden. Op het bedrijf vinden geen bijzondere activiteiten plaats die ertoe

kunnen leiden dat er stoffen in aanraking kunnen komen met het hemelwater. Het niet-verontreinigde hemelwater kan dus zonder problemen worden geloosd op de omliggende perceelssloten.

6.3 Beoogde waterhuishoudkundige situatie.

Waterschap Brabantse Delta is de beheerder van de kwaliteit en kwantiteit van het grond- en oppervlaktewater binnen het plangebied. Middels de Keur van Waterschap Brabantse Delta, welke in werking is getreden op 9 december 2009, zijn regels opgesteld die betrekking hebben op het lozen, afvoeren, onttrekken of aanvoeren van grondwater en water uit sloten en andere watergangen. Op basis van de keur is een vergunning noodzakelijk voor het lozen op oppervlaktewater van hemelwater dat afkomstig is van verhard oppervlak van 2.000 m² of meer. In de vergunning kan worden opgenomen dat mitigerende maatregelen zijn vereist. Deze mitigerende maatregelen kunnen onder andere bestaan uit het treffen van een retentievoorziening.

De beleidsregels hydraulische randvoorwaarden van Waterschap Brabantse Delta geven aan dat bij een toename van meer dan 2.000 m² verhard oppervlak mitigerende maatregelen nodig zijn. De retentie-eis zal zich in beginsel beperken tot alleen de uitbreiding. Voor de in de Brabantse Delta gelegen gebieden geldt een bergingscapaciteit van 780 m³/hectare toename verharding op zandgronden en 604 m³/hectare toename verharding op kleigronden, waarbij de waterafvoer via puntlozing wordt gerealiseerd. Uit de aardkundige waardenkaart van de atlas van Noord-Brabant blijkt dat de locatie gelegen is op een zandgrond.

Onderhavig initiatief betreft de verlenging van een drietal bestaande pluimveestallen. In onderstaand overzicht staat het verharde oppervlak opgenomen.

Oppervlakte bebouwing (puntlozing)

Bestaand dakoppervlakte:	6.839,8 m ²		
Toename dakoppervlakte:	2.896,5 m ²	Totaal:	9.736,3 m ²

Oppervlakte erfverharding (geen puntlozing)

Bestaande erfverharding:	1.818,7 m ²		
Afname erfverharding:	576,9 m ²	Totaal:	2.395,6 m ²

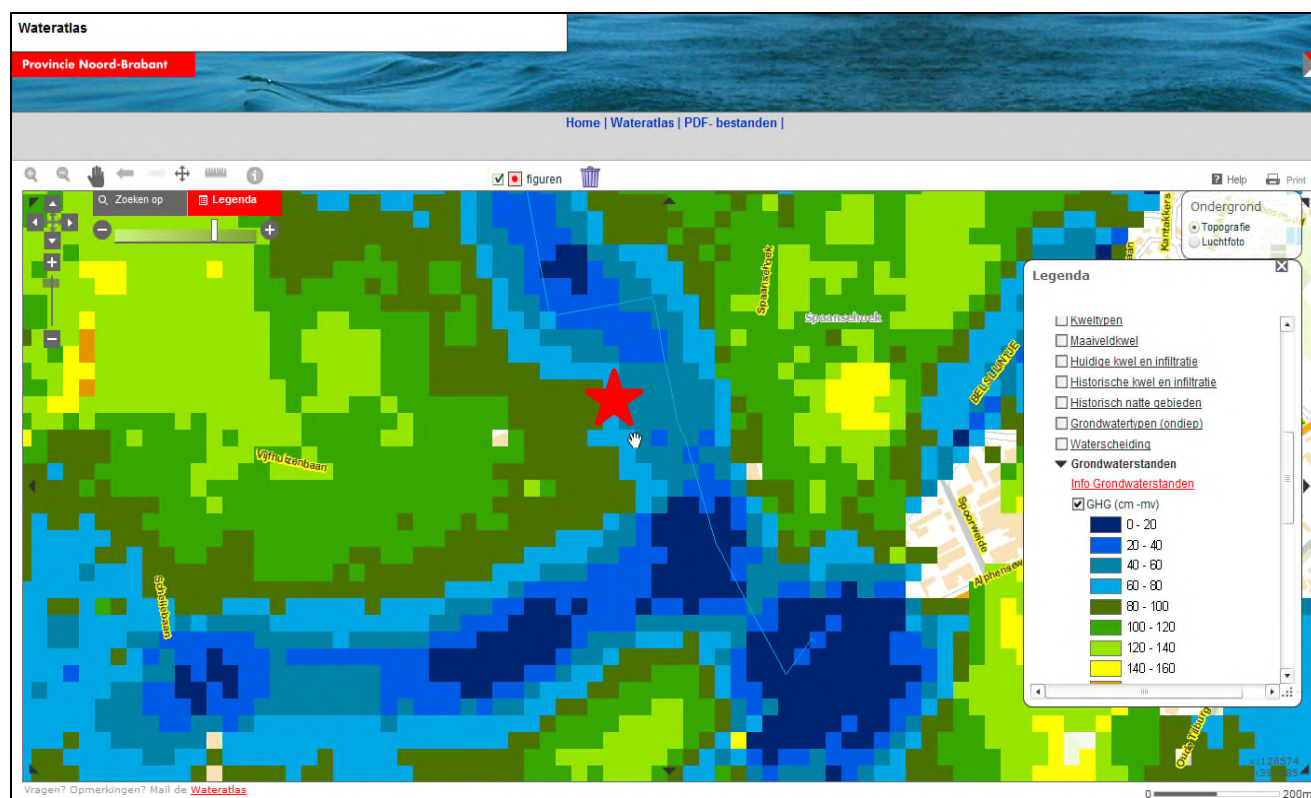
De nieuwe bebouwing heeft een verhard oppervlakte met puntlozing van 2.896,5 m². De erfverharding wordt in de berekening van de retentievoorziening niet opgenomen, omdat de erfverharding geen puntlozing bevat, bovendien is hierbij sprake van een afname. Dit hemelwater vloeit derhalve rechtstreeks af naar omliggende gronden.

Omdat onderhavig initiatief een toename van verharding betreft dient er een compenserende maatregel getroffen te worden om het hemelwater op te vangen. Voor onderhavig initiatief is gekozen voor een retentievoorziening. De grootte van de retentievoorziening is berekend op 226 m³ (0,078 x 2.897). De beoogde inpassing, zoals opgenomen op Figuur 3, kent een inhoud van 271 m³. Deze voldoet dus ruimschoots. Middels een knijpvoorziening op de nabij gelegen bestaande sloot kan bij langdurige regenval het water overvloeien naar de bestaande perceelsloot.

Voor de bepaling van de diepte van de retentievoorziening dient de gemiddeld hoogste grondwaterstand op de plaats waar de retentievoorziening komt te liggen, in kaart te worden gebracht. Dit wordt bepaald aan de hand van de wateratlas Noord-Brabant, waar de gemiddeld

hoogste grondwaterstand in opgenomen is. Deze kaart is weergegeven op Figuur 20. De diepte van de retentievijver is bepaald op 40 cm –mv.

De ligging van de retentievoorziening is opgenomen in het beplantingsplan en de situatietekening. Deze is beschreven in hoofdstuk 1 en 4 van onderliggende toelichting.

Figuur 20: Uitsnede plankaart GHG uit 'Wateratlas Noord-Brabant'

7 HOOFDSTUK OPZET PLANREGELS

In dit hoofdstuk wordt een toelichting gegeven op de verschillende regels die van toepassing zijn op de aanwezige bestemmingen.

Het wijzigingsplan Vijfhuizenbaan 14 te Riel heeft tot doel een juridisch-planologische regeling te scheppen voor het plangebied. Bij dit wijzigingsplan is aangesloten het moederplan; bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle'. Met dit wijzigingsplan wordt gebruik gemaakt van de in artikel 9.5.1 en 11.5.1, van de planregels deel uitmakende van het bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle', opgenomen wijzigingsbevoegdheid voor vormverandering.

Het juridische gedeelte van het wijzigingsplan bestaat uit de verbeelding met planregels. De toelichting vormt enkel een uitleg van de totstandkoming, maar kent geen juridische status.

De verbeelding van het wijzigingsplan Vijfhuizenbaan 14 te Riel bestaat uit één kaartblad.

De planregels zijn opgebouwd uit drie hoofdstukken, namelijk inleidende regels, bestemmingsbepalingen en een slotbepaling. Voor de inhoud wordt verwezen naar het moederplan.

Het SVBP maakt het mogelijk om wijzigingsplannen te maken die op vergelijkbare wijze zijn opgebouwd en op eenzelfde manier worden verbeeld. Het SVBP geeft bindende standaarden voor de opbouw en de verbeelding van het wijzigingsplan, zo ook voor de planregels.

Voor wijzigingsplannen, zoals voorliggend plan, is het niet verplicht de regels van de SVBP te volgen, daar de publicatie van het ontwerpbestemmingsplan van het moederplan plaatsvond voor 1 januari 2010. Aangezien de voorschriften van het vigerende bestemmingsplan ongewijzigd blijven gelden voor het plangebied, wordt in de planregels behorend bij voorliggend wijzigingsplan slechts verwezen naar de van toepassing zijnde artikelen uit het moederplan.

Op de plankaart is de bestemming van de in het plan begrepen gronden aangewezen en begrensd. Voor de benaming en de kleurstelling is aangesloten op het vigerende bestemmingsplan 'Buitengebied Goirle'.

8 HOOFDSTUK UITVOERBAARHEID

8.1 Economische uitvoerbaarheid

In de Wro is in afdeling 6.4 de regelgeving rondom de grondexploitatie opgenomen. Centrale doelstelling is om in de situatie van particuliere grondexploitatie te komen tot een verbetering van het gemeentelijk kostenverhaal en de versterking van de gemeentelijke regio bij locatieontwikkeling.

- In artikel 6.12 Wro is bepaald dat de gemeenteraad een exploitatieplan vaststelt voor gronden waarop een bouwplan is voorgenomen.
- In artikel 6.2.1 Bro is vastgelegd wat onder een bouwplan wordt verstaan. De bouw van een of meerdere hoofdgebouwen is in het betreffende artikel van het Bro opgenomen.

Een exploitatieplan dient tegelijkertijd met een wijzigingsplan te worden vastgesteld. In de Wro is tevens opgenomen, dat kan worden afgeweken van de verplichting tot het opstellen van een exploitatieplan indien het verhaal van kosten van de grondexploitatie over de in het plan of besluit begrepen gronden anderszins verzekerd is. Dit is het geval indien de gemeente en de initiatiefnemer en/of de ontwikkelende partij een privaatrechtelijke overeenkomst hebben gesloten over de verdeling van kosten bij de grondexploitatie. Bij de vaststelling van een wijzigingsplan moet een expliciet besluit worden genomen dat het niet noodzakelijk is om een exploitatieplan vast te stellen.